

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 97

Comissió d'Ensenyament

Sessió 6, dimarts 6 de novembre de 2018

Presidència de l'l. Sr. Josep M. Jové i Lladó

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Proposta de resolució sobre el manteniment de les línies de P3 a Cambrils 250-00174/12	4
Compareixença de Fabian Mohedano Morales, president del Consell Català de Formació Professional, per a informar sobre la situació de la formació professional 357-00065/12	10
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Ensenyament sobre les instruccions d'inici de curs per a organitzar i gestionar els centres, el tractament i l'ús de les llengües en el sistema educatiu i el projecte lingüístic 354-00038/12	30
Sol·licitud de compareixença del director general de Centres Públics perquè informi sobre el programa de construcció, reforma, ampliació i millorament de centres docents amb relació als retards en l'entrada en funcionament d'alguns centres (retirada) 356-00218/12	32
Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació del Món Rural perquè informi sobre la situació de l'escola rural 356-00219/12	32
Proposta de resolució sobre els casos de biaix polític i discriminació per raó d'idees polítiques en l'àmbit escolar (decaiguda) 250-00170/12	32
Proposta de resolució sobre l'augment de la visibilització de les dones i de les relacions no heteronormatives en els continguts educatius 250-00182/12	33
Proposta de resolució sobre coeducació 250-00184/12	37
Proposta de resolució sobre centres educatius de noves oportunitats 250-00185/12	41

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 6 de la CE

La sessió de la Comissió d'Ensenyament (CE) s'obre a les tres de la tarda i set minuts. Presideix Josep M. Jové i Lladó, acompanyat de la vicepresidenta, Imma Gallardo Barceló, i del secretari, Martín Eusebio Barra López. Assisteix la Mesa de la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, Susana Beltrán García, David Bertran Román, Maialen Fernández Cabezas, María Luz Guilarte Sánchez i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Lluís Font i Espinós, Josep Maria Forné i Febrer, Saloua Laouaji Faridi i Xavier Quinquilà Durich, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Magda Casamitjana i Aguilà, M. Assumpció Laïlla i Jou, Mònica Palacín París i Bernat Solé i Barril, pel G. P. Republicà; Raúl Moreno Montaña i Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió el president del Consell Català de Formació Professional, Fabian Mohedano Morales, acompanyat del director general de Formació Professional Inicial i Ensenyaments de Règim Especial, Joan-Lluís Espinós Espinós, i de la directora del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, Ariadna Rectoret Jordi.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Fabian Mohedano Morales, president del Consell Català de Formació Professional, davant la Comissió d'Ensenyament per a informar sobre la situació de la formació professional (tram. 357-00065/12). Comissió d'Ensenyament. Compareixença.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament amb el conseller d'Ensenyament sobre les instruccions d'inici de curs per a organitzar i gestionar els centres, el tractament i l'ús de les llengües en el sistema educatiu i el projecte lingüístic (tram. 354-00038/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de compareixença del director general de Centres Públics davant la Comissió d'Ensenyament perquè informi sobre el programa de construcció, reforma, ampliació i millorament de centres docents amb relació als retards en l'entrada en funcionament d'alguns centres (tram. 356-00218/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació del Món Rural davant la Comissió d'Ensenyament perquè informi sobre la situació de l'escola rural (tram. 356-00219/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans, Xavier Quinquilà Durich, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Bernat Solé i Barril, del Grup Parlamentari Republicà, Esther Niubó Cidoncha, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Carles Riera Albert, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, Andrea Levy Soler, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Proposta de resolució sobre els casos de biaix polític i discriminació per raó d'idees polítiques en l'àmbit escolar (tram. 250-00170/12). Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 77, 55).

6. Proposta de resolució sobre el manteniment de les línies de P3 a Cambrils (tram. 250-00174/12). Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 84, 18; esmenes: BOPC 121, 44).

7. Proposta de resolució sobre l'augment de la visibilització de les dones i de les relacions no heteronormatives en els continguts educatius (tram. 250-00182/12). Grup Parla-

mentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 84, 29; esmenes: BOPC 121, 45).

8. Proposta de resolució sobre coeducació (tram. 250-00184/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 84, 31).

9. Proposta de resolució sobre centres educatius de noves oportunitats (tram. 250-00185/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 84, 33; esmenes: BOPC 121, 46).

El president

Sí; bona tarda a tothom. Tothom a lloc? (*Pausa.*) Diputat..., sí? (*Pausa.*) Doncs, bona tarda. Començaríem la sessió ordinària de la Comissió d'Ensenyament per al dia d'avui.

Hi ha hagut un parell de grups parlamentaris que em van demanar ahir si podien fer la proposta de canvi de l'ordre del dia, i passar, de l'ordre que tenen tots vostès, el punt número 6, que és la Proposta de resolució sobre el manteniment de les línies de P3 a Cambrils, passar-lo al punt número 1; faríem aquesta proposta de resolució, la debatiríem, la votariem, i després faríem la compareixença, que és el punt número 1, del senyor Fabian Mohedano Morales. Si els sembla bé als grups parlamentaris, podríem fer aquesta modificació? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) D'acord, doncs.

Doncs, com els deia –perdonin un segon– passariem al primer punt... (*Veus de fons.*) Perdó, és veritat. Hi hauria algun grup que voldria comunicar alguna substitució?

Bernat Solé i Barril

Sí, president. Al Grup Parlamentari Republicà, la diputada Magda Casamitjana substitueix la diputada Mònica Palacín.

El president

Algun altre grup? (*Pausa.*) No. Doncs, moltes gràcies.

Proposta de resolució sobre el manteniment de les línies de P3 a Cambrils

250-00174/12

Passariem, doncs, com a primer punt de l'ordre del dia, al punt que vostès tenen com a punt número 6 de l'ordre del dia original, que és la Proposta de resolució sobre el manteniment de les línies de P3 a Cambrils. Ha estat presentada per quatre grups parlamentaris diferents, i tindria, en primer lloc, la paraula, per a la presentació de la proposta, la diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Bueno, buenas tardes a todos, diputados aquí presentes. Bien, esta propuesta de resolución retoma otra propuesta anterior, que ya se presentó en la legislatura anterior, pero que quedó suspendida por dicha legislatura. Se trata de las líneas de P3 en el municipio de Cambrils, y la reducción que han tenido en los últimos años. El Departamento de Educación de la Generalitat en los últimos años ha anunciado el cierre de once líneas de P3 en los centros públicos de Cataluña, y en el caso de Cambrils, particularmente, pues, le ha afectado con el cierre de dos líneas, en los colegios Marinada y Joan Ardèvol.

De hecho, claro, esta propuesta es de aproximadamente la primavera –estamos en el mes de noviembre–; desde entonces se ha abierto una de las líneas, que

es el colegio Marinada, pero no así con la línea del Joan Ardèvol, que ha quedado suspendida.

En cuanto al cierre, se estipulaba debido a la población, o los niños que tenían que inscribirse en estos colegios. Sin embargo, esto no se cumple, puesto que nos encontramos que, para los niños en edad de P3..., en el municipio de Cambrils, han sido 381, frente a las 325 plazas ofertadas, con lo cual nos encontrábamos con un déficit de cincuenta y seis plazas; por este asunto del tema poblacional no quedaría justificado.

Tanto la Asociación Catalana de Municipios como la Federación de Municipios de Cataluña ya defendían un acuerdo en el que se apostaba por la continuidad de todos los proyectos educativos existentes en P3. Por este motivo, lo que presentamos es esta propuesta junto con el resto de los grupos, que les agradezco el apoyo, para que se mantuvieran las líneas.

La línea que ha quedado abierta en el Joan Ardèvol, según la información del propio Ayuntamiento de Cambrils, tiene actualmente treinta niños, con lo cual tampoco estaríamos cumpliendo con el objetivo de ratio, que es reducir a veinte niños por aula.

Por todo ello exponemos esta propuesta, que espero que cuente con el apoyo de los grupos que faltan. La enmienda que hemos transaccionado..., que también agradezco a los grupos de Esquerra y Junts per Catalunya haberla transaccionado y poder aceptarla, con el objetivo de que se puedan ir reduciendo las ratios en los colegios públicos, puesto que, por ejemplo, en el concertado, que es el de La Salle, cuentan con tres líneas y veinticinco niños en cada línea.

Nada más. Simplemente, espero que se apoye y que salga adelante.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per presentar la proposta, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Esther Niubó, si us plau.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, president. Bé, doncs estem novament davant d'un cas de tancament de línies de P3 en el moment de la preinscripció, que sempre diem que no dona opcions a les famílies de fer una elecció real, si el tancament es fa ja en aquest moment.

Aquí és cert, com explicava la diputada de Ciutadans, que va haver-hi un compromís per part del departament de recuperar aquestes línies de cara al proper curs, i això també, doncs, podia contribuir a reduir les ràtios, i, per tant, a poder donar una millor atenció educativa. Esperem que així sigui.

No sé si aquesta proposta de resolució, si aquesta esmena, si aquesta transacció, doncs, contribuirà a fer-ho possible, perquè, en tot cas, em sembla molt important poder donar la continuïtat als projectes educatius, a aquestes línies, als projectes d'aquestes escoles; poder mantenir també el professorat, amb el que això implica, en el sentit de donar una atenció adequada a l'alumnat amb necessitats educatives especials, i, sobretot, de combatre el problema de la segregació, que em sembla que és un dels elements clau, i que, ahir precisament, en una jornada de la Fundació Bofill amb altres, ens tornaven a dir que la segregació és el principal fre de millora educativa.

Per tant, esperem que aquesta proposta pugui contribuir a donar solució a aquest problema.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per continuar presentant la proposta, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. El tancament de línies de P3 de l'escola pública ha sigut una eina sovint utilitzada pel Departament d'Ensenyament davant la disminució demogrà-

fica. Ens arriba ara del territori que el tema de les línies aquest curs a Cambrils ha quedat parcialment resolt, però nosaltres creiem que la batalla, que la lluita ha de continuar per reduir la ràtio a vint a infantil, començant per P3, i també tenint en compte que el mapa escolar de Cambrils és complicat per la dispersió en urbanitzacions.

I davant d'aquesta realitat de disminució de la demanda, el departament, nosaltres creiem que hauria d'aprofitar per reduir ràtios i atendre així millor l'alumnat, personalitzant l'educació, atenent com cal la diversitat, i no afavorint l'escola concertada, que cal recordar que és una anomalia que hem d'anar reduint.

I és per això que som signants d'aquesta proposta de resolució, perquè creiem que reduir les ràtios augmenta la qualitat educativa, redueix el fracàs escolar, permet atendre les necessitats educatives específiques, i, a més, és un bon instrument contra la segregació escolar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara tindria la paraula per acabar de presentar la proposta el Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Jo diria que no hi ha ningú. Doncs, continuariem per defensar les esmenes presentades, i, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, tindria la paraula la senyora..., sí? (*Veus de fons.*) Imma Gallardo.

Imma Gallardo Barceló

Gràcies, president. Bé, doncs, el Grup de Junts per Catalunya donarem suport a alguns dels punts que realment sí que sembla que són prou importants. Però, malauradament, en el punt 2 no podem votar favorablement.

Tot i així, al que ens volem afegir és que el Departament d'Ensenyament continua adequant l'oferta inicial a la nova realitat demogràfica de Catalunya, que potser, a vegades, costa enfocar les realitats municipals.

Per tant, el mateix departament, en el marc de la Taula Mixta de Planificació escolar del municipi de Cambrils va aprovar que l'oferta inicial de llocs escolars en centres sufragats amb fons públics per a aquest curs 2018-2019 fos la mateixa que l'oferta del curs escolar 2017-2018. Un cop rebudes les sol·licituds de llocs escolars presentades en el procés d'admissió d'aquest alumnat, tenint en compte l'Ajuntament de Cambrils, aquest mateix departament va incrementar en dos grups l'oferta de llocs escolars en el primer curs d'educació infantil, un a l'Escola Joan Ardèvol i un altre a l'Escola Marinada. Sí que és veritat que l'Escola Marinada és un centre educatiu de màxima complexitat, però ha cobert amb escreix la demanda de llocs escolars rebuda.

Per tant, actualitzant les dades, ara que ja ha passat l'inici de curs, ens trobem que realment es va ampliar en un grup l'Escola Marinada; que es va fer aquest desdoblament tancat a trenta-dos alumnes a l'Escola Joan Ardèvol, però que l'oferta de llocs era 349; les sol·licituds, 340 –actualment, 341.

Pel que fa a l'evolució de les dotacions de personal docent en els centres educatius públics d'educació infantil i primària al municipi de Cambrils, doncs, ha estat un total de 174,25 dotacions, i la previsió del departament per a aquest curs és la mateixa.

En tot cas, destacar el paper que té la taula mixta i les comissions de garantia d'escolarització, donat que són eines eficaces per gestionar les necessitats d'escolarització, no només a nivell municipal –que cada municipi, doncs, té les seves característiques, com, en aquest cas, la disgregació i les urbanitzacions i tal–, sinó a nivell de tot Catalunya.

Com he dit abans, ens abstindrem al punt 1; votarem que no al punt 2, però sí que votarem afirmativament al punt 3, i acceptem que..., l'esmena que s'ha acceptat..., doncs, ho celebrem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per posicionar-se, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el senyor Bernat Solé.

Bernat Solé i Barril

Moltes gràcies, president. En tot cas, del Grup Parlamentari Republicà, expressar la voluntat de donar suport en la major part dels punts d'aquesta proposta de resolució, precisament perquè tenim molt clar que el que cal és que el Govern doni resposta a les necessitats educatives de cada territori, i que en aquells llocs on no es compleixin les ràtios, doncs, es puguin complir.

Malgrat això, estem parlant d'una proposta de resolució altre cop atemporal. És una proposta de resolució que fa referència a unes dades del mes de maig, d'una previsió on es parlava d'una reducció d'onze grups a nivell de tot Catalunya, que després la realitat no ha estat així.

També es parlava, el maig del 2017, és a dir, hi ha una referència al maig de 2017, que es deia que hi havia una reducció de dos grups en el proper curs, concretament al Joan Ardèvol i al Marinada, i passaven de quinze a tretze grups. Com bé saben, això no ha estat així. Per tant, jo, simplement, el que els havia demanat és que modifiquessin, tinguessin la delicadesa de modificar l'exposició de motius i ajustar-ho a la realitat. En tot cas, no ens encallarem en això.

Prenc la proposta de la portaveu de Catalunya en Comú Podem, que cal reduir les ràtios i cal fer-ho d'una forma responsable, i, com he dit moltes vegades, cal fer-ho a través d'un debat madur i valorant si ha de ser una reducció universal o una reducció ajustada a cada territori.

Pel que fa a l'actuació del departament, podem dir que ha complert amb les necessitats educatives, en aquest cas, del municipi de Cambrils. Ens parlaven d'una demanda de 381 alumnes per escolaritzar, quan la realitat ha estat de 341 alumnes que han estat matriculats. Per tant, el que es preveia no és el que realment ha acabat passant. Aquests 341 alumnes han estat distribuïts a partir d'una oferta de 349 places, complint així amb les ràtios establertes per la legislació vigent. I, si no em fallen els números, un cop traiem el grup de Marinada més el grup desdoblant del Joan Ardèvol, per als dotze grups restants queda una ràtio de 23,92; per tant, estem per sota de la ràtio establerta per la legislació.

Per tant, el nostre grup, en el punt 1, nosaltres ens hi abstenem. Defensem que sigui la mesa d'escolarització la que decideixi la distribució en cada municipi, però, en tot cas, doncs, ens hi abstenem perquè el departament ha fet la seva feina.

En el punt 2 nosaltres hi votarem en contra, perquè entenem que les ràtios es compleixen, i, per tant, com no pot ser d'una altra manera, no hi podem votar a favor.

Al punt 3, evidentment, hi donem suport, perquè hem de vetllar per les plantilles i el personal auxiliar.

I al 4 i al 5, doncs, gràcies a la transacció, també hi votarem a favor. I aquí, doncs, transmeto l'agraïment als grups proposants per haver arribat a un acord.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se la resta de grups parlamentaris, en aquest cas el Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Sí; gràcies, president. Bé, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució. Sempre hem sostingut i continuarem sostenint que les oscil·lacions a la baixa de la demografia el que han de servir és per aprofitar l'oportunitat i reduir les ràtios a tot el sistema educatiu i a tots els nivells de l'ensenyament, mai per tancar aules. I, en tot cas, si efectivament la demografia està objectivament per sota, doncs, de l'oferta, en un moment donat, d'aules, en tot cas, nosaltres sempre estarem en contra de que es tanquin aules o línies; però, en tot cas, absolutament en contra de que es tanqui mai cap aula pública. Mai l'oferta pública ha de minvar, al contrari, s'ha de sostenir i augmentar, i la tendència ha de ser sempre a reduir les ràtios.

Per tant, òbviament aquesta proposta de resolució s'inscriu en aquesta línia i votarem favorablement.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Doncs, si els grups proposants volen prendre la paraula per acabar de posicionar-se, o per opinar sobre les esmenes, si hi ha algun comentari... (*Maialen Fernández Cabezas demana per parlar.*) Sí.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Sí; bueno, agradecer a los grupos en su momento proponentes de la propuesta que se haya llevado a cabo, y a los grupos Republicano y Junts per Catalunya, pues, que hayamos podido transaccionar en este apartado.

Sí que quería comentarle al diputado Bernat Solé: es cierto que es atemporal, como casi todas las propuestas que se están viendo –ya sabemos todos por los motivos que han sido–, pero, en cuanto a lo que se refiere del año 2017, ya pasó en la legislatura anterior que se cerraron estas líneas en Cambrils. Ahora se ha vuelto a retomar con el mismo problema que se volvían a cerrar las líneas de Cambrils; no es que se haya trasladado desde el 2017 al 2018, sino que el mismo problema existió en el 2017 y volvió a existir en el 2018.

Simplemente es la aclaración.

Gracias.

El president

Algun altre grup vol posicionar-se? (*Pausa.*)

Abans de procedir a votació, un parell de comentaris.

El primer és: nosaltres tenim una proposta de resolució que arribat a la Mesa del Grup Parlamentari de Ciutadans, Junts per Catalunya, Grup Republicà. No estan signades..., (*Veus de fons.*) Sí? (*Pausa.*) D'acord, perfecte. Sí? (*Pausa.*) D'acord, genial.

Llavors, una qüestió més tècnica amb els grups proponents. En el punt 1 posa: «Reobrir para el próximo curso 2018-2019». Si ho canviem per «2019-2020»..., així podem fer aquesta votació? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) D'acord.

Per les seves intervencions...

(*Bernat Solé i Barril demana per parlar i el president li dona la paraula.*)

Bernat Solé i Barril

No, jo crec que no. És a dir, la proposta de resolució fa referència al curs 2018-2019, malgrat que el curs hagi començat. El 2019-2020 no sabem el que passarà. Clar, és evident; no sabem ni la demanda que hi haurà ni... Clar, és que no té cap sentit, aquesta proposta de resolució, i això és el que hem dit en tot moment.

El president

El sentit o no sentit..., que els grups proposants decideixin com volen mantenir..., si el redactat original i es vota... (*Veus de fons.*) Perdó, perdó?

Maialen Fernández Cabezas

Actualizar en las fechas, puesto que ya hablaríamos de cara al curso siguiente, 2019-2020.

Y, perdón, si me permite un comentario: Bernat, el tema de ratios, poblaciones, aulas y demás tiene todo el sentido del mundo. Se extrapola –no solo en esta población– a todas las poblaciones en que está ocurriendo. O sea, quiero decir que no es que estemos hablando de algo que ha ocurrido en un momento determinado en un municipio; es un problema de toda la escuela pública en las líneas que tienen, con lo cual entiendo que no es una propuesta fuera de lugar.

Gracias.

El president

Sí. Jo crec que, en altres propostes de resolució, quan hi havien qüestions de cursos escolars els hem canviat, a nivell, diguem-ho així, tècnic. Si els grups parlamentaris..., canviaríem el redactat, posaríem «2019-2020». I si els grups parlamentaris volen canviar el seu sentit del vot respecte al que han anunciat... *(Veus de fons.)* Això és un... Trenta segons.

(Veus de fons.) Sí, sí, que canviïn el vot.

Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari Junts per Catalunya?

Bernat Solé i Barril

No, no, el nostre grup –i vull entendre que el Grup de Junts per Catalunya també– ens hi abstindríem, mantenim l'abstenció.

El president

D'acord. Doncs, per les seves intervencions entenc que hi haurien tres votacions: el punt 1, per separat; punt 2, per separat, i després la transacció dels..., no, punt 3, i després les transaccions del 4 i el 5, eh?, que ens passaran signades. D'acord? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs passariem a la votació del punt 1 d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Moltes gràcies.

Aquest primer punt ha estat aprovat per 10 vots a favor, del Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, i 10 abstencions, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i Grup Parlamentari Republicà.

Passariem a la votació del punt 2.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

A aquest punt s'ha produït un empat a 10 vots, i ara cridarem la secretària de la Mesa, perquè farem un primer..., un debat, suposo, que els grups parlamentaris demanaven..., eh?

Deu vots a favor del Grup Parlamentari de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar, Catalunya en Comú Podem i Subgrup Parlamentari CUP - Crida Constituent. *(Veus de fons.)* Sí, estic fent els resultats, sí. *(Veus de fons.)* D'acord *(veus de fons)*, molt bé.

S'ha produït un empat amb aquests vots a favor; vots en contra: Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i Grup Parlamentari Republicà.

I ara, abans de dirimir..., de llegir el resultat, m'agradaria parlar amb la Mesa, perquè hi ha hagut aquest empat, i després donarem paraula.

(Pausa.)

D'acord. Doncs, seguint els criteris de la Mesa, de la lletrada que ens acompanya i ens assisteix, la presidència d'aquesta comissió aplica l'acord de la Mesa del Parlament del 18 de setembre, ratificat posteriorment el 16 d'octubre, i, per tant, dona per rebutjada aquesta proposta de resolució. I, per desfer aquest empat, amb aquests criteris de la..., aquests dos posicionaments de la Mesa del Parlament de Catalunya, i..., per tant, el president considera que aquest punt d'aquesta proposta de resolució ha estat rebutjat.

I té la paraula el secretari.

El secretari

Gracias, presidente. Este secretario considera que el resultado de la votación que acaba de proclamar el presidente de la comisión es erróneo, ya que implícitamente ha computado como válidos los seis votos que corresponderían a los diputados suspendidos por imperativo legal, y en virtud del auto del Tribunal Supremo del 9 de julio de 2018.

Por tanto, considero que la correcta aplicación del criterio de ponderación que establece el artículo 102.2 del Reglamento del Parlament no puede considerar que los grupos de Junts per Catalunya y Republicà disponen en el Pleno de los votos de los diputados suspendidos en sus funciones por imperativo legal, siendo arbitrario e injusto el acuerdo de la Mesa del Parlament en sentido contrario.

En consecuencia, solicito que quede constancia en el Diario de Sesiones de esta expresa oposición e impugnación de la decisión por la presidencia de esta comisión, de computar votos no disponibles en el Pleno, y a efectos de la eventual tutela del derecho fundamental a la representación política en condiciones de igualdad que se está viendo perturbado por la decisión de esta presidencia. También realizo reserva de las acciones de tutela que sean necesarias.

Y, señor presidente, como esta situación de empate podría producirse en alguna otra votación, o en cualquier otro de los puntos del orden del día, pues simplemente agradecería que, en su momento, si se produce, pues se dé por hecha esta misma anotación.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Algun grup parlamentari vol intervenir? (*Esther Niubó Cidoncha demana per parlar.*) Senyora Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; només per fer constar que el Grup Socialistes i Units per Avançar tampoc compartim aquest acord de la Mesa, i simplement volem que consti en acta.

Gràcies.

El president

Gràcies. Algun altre grup parlamentari? (*Pausa.*)

Doncs continuariem –moltes gràcies, senyor secretari, senyora Niubó– amb les votacions del següent punt.

Passariem a la votació del punt tercer d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Doncs, aquest punt ha estat aprovat per la unanimitat dels assistents, dels vint diputats i diputades assistents.

I passariem a la votació de les transaccions dels punts 4 i 5.

Vots a favor?

Doncs, aquest punt..., aquesta proposta de transacció ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Un cop acabat aquest punt original número 6 de la comissió, passariem al punt primer de l'ordre del dia original. Els preguem un parell de minuts, que canvien els cartells de la Mesa presidencial, i continuariem l'ordre del dia.

La sessió se suspèn a un quart de quatre de la tarda i catorze minuts i es reprèn a dos quarts de quatre i quatre minuts.

El president

Doncs, moltes gràcies.

Compareixença de Fabian Mohedano Morales, president del Consell Català de Formació Professional, per a informar sobre la situació de la formació professional

357-00065/12

Reprenem la sessió amb el punt original, el primer punt de l'ordre del dia, l'original, que és la compareixença del senyor Fabian Mohedano Morales, president del Consell Català de Formació Professional. Li agraïm la seva presència –aquesta com-

pareixença ha estat sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; va ser votada fa uns dies, en la comissió anterior–, doncs, agraiem la presència del senyor Fabian Mohedano, i també del senyor Joan-Lluís Espinós Espinós, director general de Formació Professional Inicial i Ensenyaments de Règim Especial, que l'acompanya, així com la senyora Ariadna Rectoret Jordi, directora del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya.

La compareixença l'organitzem de la següent manera, tal com marca el Reglament: tindrà un temps màxim de trenta minuts el compareixent, el senyor Fabian Mohedano, i després cadascun dels grups parlamentaris, un temps màxim de deu minuts, i el compareixent contestarà les preguntes, els dubtes que hagin sorgit en els grups parlamentaris. I ho deixariem així, si no hi hagués la necessitat de tornar a fer un altre torn de paraules.

Així doncs, moltíssimes gràcies, senyor Mohedano. I té la paraula per un temps, com li deia, de trenta minuts.

El president del Consell Català de Formació Professional (Fabian Mohedano Morales)

Gràcies, president. Permeti'm que em posi jo també el meu «crono», no voldria passar-me de temps. Gràcies, diputats i diputades; avui comparec com a president del Consell Català de la Formació Professional. És un plaer tornar a estar aquí amb vosaltres. Vaig participar en l'anterior legislatura com a diputat, i, per tant, doncs, aquesta... Hem canviat el torn, alguns dels que estan aquí esteu allà, i això fa una mica de gràcia, i, per tant, sempre és aquest el joc democràtic.

Vull agrair al Grup Socialistes que s'hagi recordat del Consell Català de la Formació Professional –és un òrgan una mica especial, que ara intentarem explicar–, i, per tant, també al conjunt de la comissió, doncs, de donar llum verda a aquesta compareixença.

Amb l'equip, amb en Joan-Lluís i amb l'Ariadna, que després us presentaré, dèiem que ens venia una mica aviat, aquesta compareixença; que hem estat treballant de valent des del mes de juliol, però avui no podem presentar molts resultats sinó molts compromisos que estem engegant. I, per tant, doncs, això, el que a mi m'encantaria és poder tornar d'aquí uns mesos a poder explicar més aviat resultats i no només intencions o concreció d'aquests compromisos.

Deia que m'acompanyen, Joan-Lluís Espinós, que és el director general de Formació Professional i Ensenyaments de Règim Especial, nom una mica llarg però que recull, doncs, tot el que és la formació professional del sistema educatiu i també estudis en règim especial, per tant, del Departament d'Ensenyament; i l'Ariadna Rectoret, que és la directora del Consorci per a la Formació Continuada de Catalunya i que és, per tant, del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Tots dos tenen una experiència amplíssima –els ben asseguro que més gran que la meva– en el camp de les polítiques públiques vinculades a la formació professional. I ells dos i jo mateix i dues persones més, que ara també us presentaré, som el nucli dur del que ha de ser el desplegament de la llei. L'altra persona és la Mercè Garau, que segurament és la persona que hauria d'estar assegurada en el lloc de l'Ariadna Rectoret. La Mercè Garau ha tingut un esquinç, i, per tant, està fent repòs i no ha pogut venir, no ha pogut estar amb nosaltres, però ella és la directora general del SOC, que segurament coneixen. La seva feina és extraordinària i la seva agenda ara deu estar que bull, perquè, no?, si hi ha hagut una aturada tan bèstia per aquesta lesió, doncs, és una llàstima que tampoc avui ens pugui acompanyar. I l'altra persona, la cinquena persona, és la Núria Pi. La Núria Pi és la directora de l'Institut Català de Qualificacions Professionals.

Per què faig aquesta presentació? Bé, perquè és molt rellevant; perquè, en si mateix, el fet de que hi hagi aquest nucli dur, aquest grup de treball estable, coordinat, compartit entre els dos departaments, entre el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i el Departament d'Ensenyament, doncs, en si mateix ja és un èxit. Per tant, fins ara no havia estat possible crear aquest espai de coordinació entre els dos departaments que són els que han de donar peu a que es desplegui la Llei 10/2015.

Voldria aclarir una mica què és això del consell, en primer lloc. El consell..., voldria aclarir als membres de la comissió, per si de cas, doncs, hi ha algú que desconeixi una mica la seva gènesi i la seva funció. El consell va néixer fa dinou anys –l'any que ve celebrem el vintè aniversari– i el va crear la Generalitat de Catalunya per dur a terme un procés d'integració –es parlava ja fa vint anys de la integració– entre la formació professional, i, per tant, també per modernitzar-la en tots els seus àmbits. Va ser impulsat pels departaments de competència en matèria d'ocupació i en matèria de formació professional en el sistema educatiu català, per tant, Ensenyament.

Al llarg d'aquests vint anys ha estat un òrgan de concertació amb els agents socials, i per impulsar, doncs, el que ha estat la formació professional. Ha estat inscrit a Ensenyament, originàriament; després va passar a Empresa i Coneixement, i posteriorment va tornar a Ensenyament. Jo ara seria incapaç d'explicar, eh? –aquí tenim algun diputat que ens ho podria explicar o algun membre, també, dels que m'acompanyen– el recorregut d'aquest consell, però, en qualsevol cas, ara mateix està adscrit a Ensenyament. I val a dir que no serà el seu lloc final, sinó que el seu lloc final serà el Departament de la Presidència, perquè implícitament la seva vinculació dintre de l'Agència Pública de Formació i Qualificacions Professionals farà que aquest òrgan de concertació estigui subsumit en el Departament de la Presidència. Per tant, no?, després de tot aquest recorregut, potser acaba trobant el seu lloc més idoni, segurament, que és un departament transversal com és el de la Presidència.

Diguem que el consell és fill d'un pare i d'una mare, vaja, d'un pare i d'una mare o de dues mares, de dues mares o de dos pares, no? –fem-ho políticament correcte, si tenim en compte els models de família actuals, i no voldria fotre la pota. Però, com qualsevol fill, no se sent gaire còmode quan li pregunten si estima més el pare o estima més la mare, no? I, per tant, doncs, avui la compareixença intentarà mantenir un fil molt equilibrat entre la feina compartida del papa i de la mama, o de la mama i la mama, o del papa i la papa, eh?, perquè, cadascun dels dos departaments té una vida pròpia i el que jo vinc a explicar avui és la vida compartida, aquesta vida d'aquesta família, no?, que som el consell, el Departament de Treball i el Departament d'Ensenyament en la construcció del desplegament de la llei.

Per tant, dit d'una altra manera, no explicaré res que no sigui allò que estem fent de manera compartida, i això vol dir, doncs, que segurament alguns dels diputats i diputades deuen esperar que jo expliqui coses del Departament d'Ensenyament molt concretament, i això no ho faré, perquè justament per això avui ens acompanya el director general d'FP, per si teniu alguna pregunta relacionada estrictament, diguem-ne, amb el sistema de formació professional del sistema d'ensenyament català; ho podrà respondre en Joan-Lluís Espinós.

Som un òrgan una mica estrany, perquè tenim dos caps, no?, és a dir, el conseller Chakir el Homrani i el conseller Bargalló, i, per tant, el que ens han encomanat és el desplegament de la llei. La meua feina com a president d'aquest òrgan és el lideratge d'aquest procés de concertació que hem engegat, i, sobretot, fer una mica de lideratge en el desplegament de l'articulat, i sobretot –sobretot– molta mediació i molta paciència perquè es pugui arribar a bon port.

Per tant, hi insisteixo, si no els satisfà alguna de les coses que jo explico, o no explico, doncs, en Joan-Lluís Espinós està aquí per ajudar-nos, si és el cas. (*Veus de fons.*) O l'Ariadna Rector. El que passa, que, avui, en aquesta comissió, entenem que és la Comissió d'Ensenyament, és possible que alguna de les preguntes, o les preocupacions, vagin més dirigides al Departament d'Ensenyament.

El desplegament de la llei. Jo avui no podria venir aquí sense reconèixer que la feina no ha estat feta. Seria molt difícil, o tindria una habilitat o una oratòria que no tinc per intentar vestir que la feina està feta, quan en realitat no està feta. La llei es va aprovar el juny del 2015. L'altre dia, preparant la compareixença, mirava els vídeos. Dic: «Bé, vaig a mirar, vaig a ambientar-me, no?» Jo, en aquell moment, no era diputat, i, per tant, doncs, estava feliçment fent altres coses, i dic «bé, vaig a mirar els vídeos». I, clar, és

que la gent que surt abraçant-se, celebrant la creació de la llei..., fa molt de temps, no? I, per tant, el primer que hem de fer és reconèixer i entonar el *mea culpa* en nom del Govern, que en aquests dos anys i mig –perquè ja anem cap a prop de trenta mesos des de que es va aprovar la llei–, doncs, que no s’ha fet la feina tal com s’esperava.

A veure, en els darrers tres mesos –jo ara no voldria entrar en el perquè és possible o no és possible aquesta entesa–, però, sembla que les coses han canviat. És com..., de cop hem començat a trobar l’entesa entre un departament i l’altre, i vull dir –vull dir– que la persona que em precedia en el càrrec, en Jordi Ficapal, que va fer una feina extraordinària, no se’n va sortir. Això vol dir que, si ell no se’n va sortir, probablement potser jo tampoc me’n surti. Però, d’entrada, a mi em dona la sensació que estem en una bona línia de treball, i jo crec que aquesta foto que avui podem oferir i totes les petites fotos que hem anat construint i que construirem en els propers dies i setmanes i mesos, doncs, ens portaran alguns resultats.

El primer dels resultats, que esperem explicar en els propers dies, és l’impuls de la comissió rectora. Ja està en el tràmit d’aquestes coses que en diuen «el Sigov», no?, que és aquest espai, diguem-ne, de registre dels acords de govern, i esperem que en les properes setmanes s’aprovi la comissió. Tenim un acord amb els agents socials sobre com ha de ser aquesta comissió rectora, sobre el seu reglament. Ens vam reunir fa dues setmanes amb les patronals i sindicats i hi ha un acord total. I, per tant, doncs, l’acord de govern és imminent.

La comissió rectora, per qui no domini la llei, és, diguem-ne, l’òrgan polític que ha de regir tot el sistema de formació i qualificació professional. Aquest òrgan, doncs, el que serà és un òrgan que es reunirà un cop l’any, m’imagino que probablement al Palau de la Generalitat, presidit pel president de la Generalitat –o presidenta–, i amb la participació dels diferents departaments de la Generalitat i també dels agents socials que també tindran un paper força rellevant. Per tant, l’impuls d’aquesta comissió rectora és fonamental. Per què? Perquè d’aquesta comissió rectora penja l’agència pública; l’agència pública és l’aparell, l’aparell que ha de fer rutllar la integració de la formació professional. Sobre el desplegament jurídic de l’agència..., no els hi detallo, perquè seria, diguem-ne, absurd que parléssim del desplegament jurídic. El tenen en una de les diapositives que els hem adjuntat, i allà teniu el desplegament i tots els procediments que farem des d’ara fins al juny del 2019 per crear l’agència pública.

Per altra banda, hem creat o hem pactat un calendari de treball amb els agents socials per analitzar la llei article a article, secció a secció, capítol a capítol, títol a títol, per fer un..., doncs, tenir la mateixa idea tant els agents socials com nosaltres mateixos. I, per tant, diguem-ne, en aquest espai que és el consell, que per a això serveix, tindrem cada dimecres de 9.30 a 11.30 reunions setmanals, des de la primera setmana de gener fins a la primera setmana de maig, per desplegar tot el debat, i, per tant, que tinguem clar que estem parlant del mateix quan parlem de cadascuna de les disposicions que parla la llei; temes com la xarxa del sistema, el catàleg de serveis, el catàleg de qualificacions, la qüestió de l’avaluació, la qualitat, etcètera.

És a dir, nosaltres el que no farem serà esperar a que hi hagi l’agència en marxa per fer ja agència. Per tant, tindrem ja aquest espai, aquesta gestora, per dir-ho d’alguna manera, amb els agents socials amb els que treballarem Departament de Treball, Departament d’Ensenyament i els agents socials, i el consell, no?, en aquest cas la meva persona, que és la que determina la llei que és on ha de pivotar tot el desplegament; doncs, treballarem conjuntament per portar-ho, això, a terme.

I quan diem que no deixarem de fer coses vol dir el que diu la Núria Pi –no és una frase meva, és de la Núria Pi, que és la directora de l’ICQP–, diu: «Assemblar-nos cada dia més.» Assemblar-se més, cada dia més, al que fa el Departament de Treball, i assemblar-se, és a dir, al SOC i al Consorci de la Formació Contínua, assemblar-se cada dia més al que fa el Departament de Treball. En assemblar-se més hem determinat, doncs, uns grups de treball, que és, en primer lloc, la planificació; en segon lloc, l’acreditació i correspondències, en tercer lloc, la implementació dels centres integrats, el que

hem dit FP.cat 2.0, el Pla de comunicació FP.cat, el Programa experimental d'orientació, els consells sectorials, els consells territorials i la prova pilot de beques FP.

Aquests grups, en els que ja estan treballant Ensenyament i Treball, internament, tècnics i dirigents dels dos departaments portaran en el procés de concertació, aquest que hem determinat de gener a maig, els documents de treball per poder fer-lo possible. I partim d'una premissa: si no hi ha acord dintre del Govern i no hi ha acord entre el Departament de Treball i Ensenyament per fer una proposta als agents socials i a la ciutadania en general, serà impossible. Ha estat impossible fins ara, és a dir, no estic descobrint res. Per tant, aquí ens hem conjurat tots perquè això sigui possible, i, per tant, doncs, portarem a les reunions la vaselina que faci falta i portarem els litres d'aigua que facin falta per apagar els focs perquè això sigui possible. I, per tant, amb aquesta...

El que sí que he de reconèixer també és la dificultat..., vaja, m'he trobat, quan he arribat a la Generalitat, la dificultat que és muntar una reunió. Tothom té les seves agendes i tothom té les seves dinàmiques, i, ostres, està costant moltíssim, no?; crec que és el que més costa, no?, doncs, posar d'acord la directora del SOC i el director general de Formació Professional per fer una reunió, no? I després ja veurem si ens acabem posant d'acord.

Amb relació a la planificació. A la planificació hi ha un element fonamental que és la detecció de necessitats; necessitem tenir la mateixa metodologia per detectar les necessitats, perquè, si no, potser un està detectant les necessitats d'una manera, un altre, d'una altra, i, llavors, després estàs ajuntant peres amb pomes. I, per tant, el que estem pactant és la metodologia per detectar les necessitats des dels dos sistemes, i, per tant, amb els resultats obtinguts, amb la mateixa metodologia, podem fer una planificació comuna. Això que sembla una cosa molt òbvia i que podria haver funcionat fa temps no ha funcionat. I, per tant, estem molt convençuts que això ajudarà moltíssim a tenir un mapa, a tenir una detecció de les necessitats, i, per tant, a partir d'aquí, doncs, construir l'oferta formativa.

En segon lloc, la qüestió de les acreditacions. En aquesta qüestió segurament hi ha més feina avançada, segurament és amb el tema... De fet, la gran cosa que es va desplegar de la Llei 10/2015 va ser el primer Pla d'acreditacions; i el primer Pla d'acreditacions, que ha durat fins ara i que s'acaba ara, que s'esgota ara..., estem plantejant com serà aquest tancament. Hem pactat amb els agents socials que farem un tancament modest. Per què? Perquè no volem fer un segon pla. El que volem fer és un pla regular, o sigui, un sistema regular i estable, i, per tant, el que volem construir són les eines que ens ajudin a fer un sistema més dinàmic que permeti més flexibilitat i que sigui més útil per als dos departaments. L'acreditació també ve molt regulada per uns reials decrets, diguem-ne, de l'Estat espanyol, i, per tant, doncs, això també, en certa manera, ve tot com bastant regulat.

Ho deixaré aquí perquè no sé com vaig, i, per tant, faig... Tiro endavant, eh?

El tercer element (*veus de fons*) –gràcies, vaig a la meitat, sí– seria la implementació de centres integrats. Hi ha l'experiència de l'FP.cat –FP.cat–, i allò va ser una experiència; però ara ja no anem a proves pilot, sinó que anem a determinar els criteris per reconèixer centres integrats. I, això..., també hi ha un grup creat, i, per tant, tenim ara al desembre treure quins han de ser els dubtes que es plantegin, i esperem en el proper 2019, doncs, poder ja fer una llista de centres integrats en el marc de l'agència pública.

Quatre. El pla de comunicació. Una, diguem-ne, de les qüestions que ens trobem com a prioritàries –i aquesta no depèn, diguem-ne, d'una entesa entre un departament i un altre– és canviar la percepció que hi ha sobre la formació professional. I, per tant, ens agradaria generar instruments comunicatius que no cal que siguin a vegades campanyes, sinó que pot ser simplement, doncs, que es faci un programa a la televisió, no un programa de televisió, diguem-ne, que només faci cuiners, i que llavors els nois i noies només vulguin ser cuiners, sinó que expliqui quins són els oficis, o que ens permeti aproximar els oficis a la nostra realitat quotidiana. Ens consta que quan..., la sèrie *Merlí* va augmentar el nombre d'estudiants de filosofia, o que ara hi ha mol-

tíssims nois i noies que volen ser cuiners. Doncs, d'aquesta manera, d'una manera subtil, a través de la televisió, a través de les xarxes socials, a través dels instruments que els arriben als joves, de comunicació, hem d'intentar dignificar l'FP.

Però també ho hem de fer en la manera en què s'explica en l'ESO, en la secundària, que s'explica quines són les possibilitats d'estudi. Moltes vegades, el fet de que els professors siguin, en certa manera, de secundària i batxillerat..., doncs, hi ha un cert biaix que hem de corregir. També hi ha una altra cosa que és l'FP, i també s'ha de poder explicar, no? Per tant, aquí s'està fent un esforç brutal entre els dos departaments per generar unes eines per explicar què són els certificats de professionalitat, què és, diguem-ne, la formació professional per l'ocupació, i ens ajudi a que la gent arribi convençuda i que, a més a més, doncs, tingui clar que la formació..

Hi ha un economista que em deia l'altre dia, diu: «El que han de fer els nois és fer comptes, perquè la culpa no és del bon funcionament o del mal funcionament del sistema educatiu, sinó que la culpa és del sistema, diguem-ne, laboral, que absorbeix els treballadors sense qualificació.» I aquí, el que nosaltres hem d'intentar també explicar-los als joves de manera molt pedagògica a partir dels catorze, quinze, setze, disset anys..., que han de fer comptes i que potser val més la pena que facin un camí més llarg i que així, doncs, després els anirà una mica millor.

Plantegem un programa experimental d'orientació; tenim una reunió d'aquí a dues setmanes. És fonamental el tema de la integració de la informació i l'orientació professional. Estan treballant, els dos departaments, no?, per preveure quina ha de ser, doncs, aquesta... Vaja, és que això ho acabo d'explicar –perdó. Estava llegint una cosa que acabo d'explicar, que és justament la qüestió de l'orientació.

Anava al punt següent, que són els consells sectorials. Els consells sectorials; aquí és on entra en joc un altre departament, que és el Departament d'Empresa. El Departament d'Empresa també ha de tenir un paper, perquè és on estan els sectors estratègics. Els sectors estratègics han de tenir consells de formació sectorials a on s'anticipin les necessitats formatives, i, per tant, doncs, ja tenim una reunió amb el departament justament aquesta setmana per començar a traçar quina ha de ser l'estratègia en aquest sentit. Per tant, necessitem uns espais on estiguin representats les grans empreses del sector, els *clusters*, els col·legis professionals, i, per tant, ens ajudin a anticipar-nos, a fer prospecció, i ens ajudin a posar deures amb relació a la programació.

També hem descobert –alguns hem descobert– una cosa que són els GAPs, que són els grups d'actualització permanent del consorci, que ajuden a actualitzar permanentment la formació. Doncs, aquesta metodologia ha de ser compartida pels dos departaments, i, per tant, en el marc de l'agència.

Aquí voldria fer una especial explicació del que és el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell. Aquest centre és un consell sectorial. Des de fa dues setmanes tinc la sort de presidir-lo, i, per tant, doncs, ha de ser la punta de llançament, diguem-ne, el que han de ser els consells sectorials, que és la concertació entre els agents socials, el *cluster* de l'automoció, el territori, eh?, i els dos departaments, o els tres departaments que hi estan implicats.

I, per tant, aquí es plantegen deu mil hores de formació en els propers anys; serà un centre brutal. El venen a visitar de fora ara que està buit; doncs quan estigui ple, serà un espai de molta rellevància, i, per tant, nosaltres no concebem que l'activitat no comenci més enllà del proper curs. Per tant, esperem que el proper curs... El SOC ja fa la licitació en els propers dies; hi ha un acord amb el *cluster* de quin ha de ser, diguem-ne, el funcionament d'aquest centre, i, per tant, això..., també esperem que en els propers dies tinguem notícies molt positives.

Els consells territorials. Jo..., la veritat és que em sorprèn una mica –i si hi ha algun diputat o diputada que ho pugui aclarir, dels que van construir la llei en el seu moment, jo ho agrairé– el perquè els consells, diguem-ne, municipals de formació professional no són recollits a la llei. I és molt estrany, perquè estan proliferant cada cop més consells. L'altre dia vam anar a la creació del Consell del Baix Llobregat de l'FP, però

s'estan creant –ara es crearà el de Ripoll– molts consells en l'àmbit municipal, espai de concertació, on estan les empreses, on estan els centres, on estan els agents socials, on estan, diguem-ne, el mateix municipi, les entitats, però no estan recollits a la llei. Però nosaltres, amb la vocació municipalista que tenim, volem reconèixer aquest fòrum de ciutats amb consells de l'FP, acompanyar-los i, per tant, doncs, que sigui una eina. Bona prova d'això, d'aquest compromís, és que la planificació de l'oferta formativa per part del Departament d'Ensenyament ara té, compta amb la consulta dels mateixos municipis. Fins ara això no havia estat així, i, per tant, ara els municipis podran donar la seva opinió, i, per tant, seran consultats per fer el mapa d'oferta formativa.

I haurem de tenir en compte també la qüestió del desplegament territorial del SOC, la, diguem-ne... No és un desplegament en la creació de nous òrgans, per tant, no hi haurà una duplicitat d'òrgans, però sí que..., com traslладem les polítiques en el territori, i com aquests consells municipals, comarcals, també poden tenir un paper en la dinamització d'aquestes polítiques.

Vuit. La prova pilot de beques FP. La veritat és que..., una idea que m'he oblidat abans, la dignificació de l'FP. Tots sabem que quan arriba el moment del juny, que hi ha la prova de la selectivitat, ens trobem en els diaris principals una entrevista amb les millors notes, allà, eh?, i ningú sap qui són els campions de Catskills, i fins i tot els campions del món que tenim en aquest... Els Catskills són uns campionats que es fan a nivell mundial, que comencen a Catalunya, després n'hi ha al conjunt de l'Estat i després a Europa i al món, amb matèries d'FP, i, per tant, doncs, de totes les famílies professionals, es fan... Bé, jo els he descobert aquest estiu, amb el lliurament de medalles, que vam anar amb el conseller i en Joan-Lluís Espinós, i la veritat és que dic «bé, i això per què no surt a la televisió, no?»

Bé, doncs, en aquesta línia hem començat a fer-nos preguntes: els premis que hi ha, per exemple, de reconeixement dels batxillerats, que també són els més bons en batxillerats; o ens hem preguntat..., aquelles beques, no ho sé, d'un important banc d'aquest país, que concedeix unes beques als alumnes que tenen les millors carreres, i, per tant, poden estudiar a l'estranger. I la pregunta que ens fem és: per què tot això no pot fer-se també en clau FP, no? I, per tant, doncs, estem en aquesta línia, perquè també hi hagi beques d'excel·lència en aquest sentit.

Hem creat un grup de treball. També ens preocupa una cosa, i crec que..., aquí tinc el director general, però també per part..., de la banda del Departament de Treball també hem estat parlant-ne, i hi ha una preocupació, que és com fem que les noies puguin arribar..., ja sabeu que ara estem en aquells dos mesos on les noies treballen gratis; doncs, una manera que no treballin gratis és que estudiïn, per exemple, formació professional industrial, perquè així es podran garantir tenir un salari probablement semblant al dels homes. I, per tant, farem una creuada en aquesta idea de dignificació i en aquesta idea, diguem-ne, d'explicació de l'FP, i amb mesures positives, amb beques i amb mesures que ajudin a que les noies puguin estudiar carreres industrials.

I acabo, amb el tema de les pràctiques professionals i la formació dual. Aquí tenim el QBID, que és l'òrgan que gestiona les cambres del Consell de Cambres de Catalunya, que ens ajuda, diguem-ne, a planificar l'activitat i a avaluar el conjunt de processos de pràctiques. És una bona eina. És cert, doncs, que és millorable, i que hem de fer que sigui millorable, i, per tant, l'agència ha de permetre que això sigui encara un instrument molt més potent de suma de registre d'aquestes pràctiques.

I amb relació a la formació dual, sí que m'agradaria dir que –sempre hi ha una crítica gran amb relació a la qualitat de la formació dual– tenim un sistema que volem dir que és una mica garantista. És un triangle, diguem-ne, d'avaluació entre l'alumne, que fa els seus informes i que avalua; dos, el tutor de l'empresa, i, tres, el tutor, diguem-ne, de l'escola, del centre educatiu. I, per tant, amb aquest sistema d'avaluació consta que es fa un seguiment prou gran. Que ens agradaria tenir més FP dual?, d'acord; que això no només depèn del Departament d'Ensenyament o dels esforços que es facin amb el conjunt des de la futura agència perquè les empreses comprin, que també depèn, di-

guem-ne, d'un canvi cultural de les organitzacions?, doncs, segurament també. Però això no és excusa perquè incrementem com a mínim les xifres actuals d'FP dual.

I amb relació al col·lectiu jove, el que han fet els departaments d'Ensenyament i de Treball conjuntament ha estat treballar en la coordinació del que diuen les UECs, que són les unitats d'escolarització compartida, centres de noves oportunitats, i, per tant, doncs, aquí hi ha un camí molt interessant recorregut, perquè s'han treballat metodologies conjuntes, i, per tant, professionals d'una i altra banda han treballat per posar en marxa aquestes realitats, sobretot aquells joves de col·lectius especialment vulnerables.

Gràcies pel vostre temps i sobretot per la vostra escolta activa –28.23.

El president

Moltes gràcies, senyor Mohedano. Doncs, després de la intervenció del compareixent, tindrien la paraula els grups parlamentaris per un temps màxim de deu minuts, començant pel grup parlamentari proposant, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula, en el seu nom, la diputada Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Bé; gràcies, president, bona tarda. També, evidentment, gràcies, senyor Mohedano, per la compareixença; també a les persones que l'acompanyen: el director general de Formació Professional, la directora del Consorci per a la Formació Continuada de Catalunya.

He de dir que potser estic més preocupada que al principi. La veritat és que he tingut molt la sensació –espero que m'equivoqui– que vostè la formació professional l'ha descobert fa poc. M'ha preocupat una mica aquesta intervenció.

La veritat és que nosaltres, com a Grup Socialistes, fa molt de temps que trobem a faltar aquest impuls necessari a la formació professional d'aquest país, és a dir, entenem que és un dret subjectiu de les persones al llarg de la vida, i més enllà de la formació professional inicial, que ens preocupa, i molt –ja en parlaré–, també trobem a faltar el necessari impuls al reconeixement de l'experiència laboral, també dels aprenentatges no formals com a estratègia de país, tenint en compte que el 45 per cent de la població activa de Catalunya no té acreditada la seva qualificació professional, tot i tenir l'experiència laboral i la formació per fer-ho. De fet, Comissions Obreres dona una dada, i és que tenim un 9 per cent de qualificacions intermèdies de formació professional respecte al 33 per cent que té de mitjana l'OCDE. Aquí em sembla que ja és una dada bastant rellevant.

I això, doncs, ens sembla una eina imprescindible de progrés, d'ocupabilitat, per prevenir també l'exclusió social i sobretot la desocupació en els nivells de més baixa qualificació, per tant, per atendre els col·lectius amb més dificultats d'accés a aquesta formació. I, per tant, tot el que sigui fomentar l'ocupació, la reinserció laboral, la competitivitat, i, sobretot, fomentar la igualtat d'oportunitats ens sembla molt rellevant. I, per tant, aquesta sí que ens sembla una estructura de país fonamental, ens sembla molt important. I per això li donem també aquesta importància.

I voldria també recordar una mica d'on venim. Vostè mencionava un primer impuls que va fer el Govern d'entesa quan va governar, però després vam viure uns anys molt negres del Govern d'Artur Mas: va eliminar el programa FP.Cat en aquells moments –el que havia creat el Govern d'entesa, l'Artur Mas el va eliminar–, va imposar una taxa de 360 euros als alumnes de grau superior, i, per tant, incrementant encara més les desigualtats d'oportunitats d'accés; va privatitzar molts cicles formatius, per no parlar de les limitacions del SOC per acreditar competències.

I, després d'això, el 2015 sí que arribava la llei; una llei que va aprovar el Govern d'aleshores amb el suport actiu del PSC; una llei que tenen paralitzada, que el Govern ha tingut paralitzada tres anys. És a dir, vostès no han complert res del calendari de desplegament que preveia la mateixa llei; no han complert re tampoc de la moció que va fer el Grup Socialistes el 2016, on instàvem al seu desplegament, perquè vèiem perfectament la seva manca de voluntat política. Vostès, per no fer, no han ni creat, i de fet vostè s'hi ha referit, l'agència pública de formació i qualificació professionals. S'havia d'haver

creat fa dos anys. Ho dic perquè això –ho he sentit altres vegades–, evidentment, no és culpa del 155. Vostès van molt tard. I, clar, li demanem: vostès què pensen fer en aquest poc temps? És a dir, amb aquests pocs mesos que vostès mateixos s'han donat, vostè parlava fins i tot del juny directament, del juny de 2019, no parlava ni d'un final de legislatura, no? M'agradaria saber una mica més fins on volen arribar amb aquests mesos que vostès mateixos s'han donat de legislatura.

Si parlem d'estructura de governança, de governança del sistema, entenem que cal un govern únic de formació professional que faci efectiva aquesta integració real de la formació inicial i la formació professional per a l'ocupació, que superi aquesta descoordinació tradicional entre Ensenyament i Treball, que n'integri totes les competències i que evidentment també la doti pressupostàriament. I li volia demanar, no sé si em podrà respondre, si en el proper pressupost –si és que el veiem, aquest pressupost– veurem una partida específica per a això.

I, després, centrant-me més en la formació professional inicial, som conscients, i em sembla que ho hem de posar molt en valor i ho celebrem, de l'elevada taxa d'inserció laboral dels graduats de formació professional. Em sembla una molt bona notícia, però tenim també un problema de graduació, un problema d'abandonament prematur de molts estudiants. Li volia preguntar directament què estan fent per abordar aquest problema, que em sembla molt rellevant.

I, per altra banda, tenint en compte, doncs, aquest èxit en la inserció laboral d'aquests i aquestes estudiants, ens preocupa també com ampliar l'oferta pública, i subratllo «pública», principalment la de grau mitjà. Com en garantim la gratuïtat? Li donaré dades que el mateix departament em va donar, referents a unes preguntes parlamentàries que havíem fet; és concretament el percentatge de matriculació a ensenyaments de grau mitjà 2011 en centres públics: 2011 era un 81 per cent, avui dia 74 per cent. Ha baixat un 10 per cent. La privada fa el contrari; en grau superior, el mateix, públics 2011, 71 per cent, avui 65 per cent. En aquest cas, hi ha una davallada del 6 per cent.

Què està passant? Em sembla que té molt a veure amb les condicions, les ràtios, probablement, d'aquests centres públics. Vostè, segurament que més que jo, ha visitat centres de formació professional i ha vist com estan treballant alguns centres de formació professional públics, superant moltíssim les ràtios que serien les adequades. Això ens preocupa i volem saber com pensen revertir això, si és que ho pensen fer.

D'altra banda, també sabem que només el 30 per cent de l'alumnat de formació professional es matricula en cicles d'àmbit industrial, malgrat aquesta elevada inserció, i tenint en compte, també, les xifres d'atur, les dificultats de moltes empreses per trobar a vegades mà d'obra suficient. Tenim..., doncs, volíem saber, li volia preguntar si hi ha alguna estratègia al darrere per incentivar aquesta demanda, no?, especialment de les noies. Vostè n'ha parlat directament, però, sobretot, estem parlant de cicles cursats majoritàriament per homes, si, a banda d'aquesta estratègia de comunicació, hi ha algun incentiu, beques. En fi, no ho sé, vejam si vostè ens pot dir alguna cosa més.

També li volem preguntar on és el sistema de beques i ajuts al transport integrat, especialment les beques de transport i manteniment per a aquell alumnat que ha de fer un desplaçament igual superior a deu quilòmetres; on està el pla de formació permanent del professorat, amb continguts curriculars, innovació pedagògica, adquisició d'experiències en entorns reals de treball; si dotaran d'una partida per fer efectiu aquest pla de formació del professorat de formació professional que és tan necessari.

D'altra banda, hi ha el tema dels serveis d'orientació, informació, d'assessorament. És a dir, trobem a faltar unificar molt més aquests serveis tant d'informació, d'orientació sobre les possibilitats que té el conjunt del sistema, que faciliti la transició laboral, educativa, formativa, que contribueixi a reduir aquest abandonament escolar prematur. És a dir, entenem que cal millorar molt més la coordinació entre els ensenyaments obligatoris i postobligatoris. És veritat que hi ha hagut una reducció de l'abandonament prematur al 18 per cent, però tenim també que, en el segment de rendes baixes,

aquest abandonament continua en xifres del 40 per cent. Per tant, em sembla que això, vinculat als problemes de reconeixement i de finançament dels centres de noves oportunitats o de segones oportunitats, en fi, que aquí s'ha de fer alguna cosa, no?

Per tant, li demanem que flexibilitzem, si us plau, el sistema, la secundària especialment; que fem ponts per facilitar al màxim les transicions, i donem, per tant, bona informació als estudiants. No esperem a que fracassin o fracassar en el sistema amb ells. I en el tema més d'acreditació de competències, sí que li volia dir que entenc que deu saber perfectament que la feina que fan..., a terme el personal dels centres públics per acreditar competències laborals o la validació acadèmica de títols es fa de manera voluntària. Per tant, volíem demanar si pensa fer alguna..., habilitar alguna partida específica per reconèixer la dedicació que fan aquests professors o que han de fer, perquè, ja ho dic, de manera voluntària, doncs, no arribarem massa lluny.

Pel que fa a la regulació de drets i deures de les persones en pràctiques i aprenents a les empreses que les acullen, nosaltres vam defensar, ja en una moció el 2016, que calia elaborar aquest marc normatiu, no?, un marc normatiu per evitar abusos en la relació laboral. I entenem que això, evidentment, s'ha de fer de la mà dels agents econòmics i socials tant en el sistema d'FP dual com d'alternança; com regulem la figura del tutor del centre, del tutor de l'empresa; com garantim l'acompanyament de l'aprenent en cada moment i el diàleg entre l'empresa i els centres formatius. Som conscients que el teixit empresarial català, sobretot més format per pimes, pot dificultar-ho, però entenem que és molt important regular aquest marc d'aprenentatge per evitar, com deia, doncs, abusos laborals.

I en el cas de la formació professional dual, que és molt més que fer pràctiques en una empresa, que és impartir el contingut curricular en una empresa, també entenem que no existeix aquest marc normatiu per conèixer exactament quines condicions han de complir aquests tutors. I per això reivindicuem la concertació social.

He de dir que m'ha preocupat especialment quan parlava dels consells territorials, això que deia, que a partir d'ara els municipis podran donar l'opinió. Home, jo crec més en la codecisió, no? Aquí jo crec que hi ha un tema de planificació conjunta amb els municipis. És veritat que aquesta planificació, en els últims anys, s'ha entès sempre com jo mano i tu pagues, no?, al revés del món, però això és com ha passat. Per tant, jo crec que aquí seria molt convenient tenir un mapa molt clar de les necessitats formatives al territori i de l'oferta pública al territori, perquè allà on veiem que hi han centres, on hi ha equip directiu que tira, i, per tant, és capaç d'anar a parlar amb una empresa o un mercat i veure, doncs, de quina manera poden treballar en formes de pràctiques, d'alternança, o allà on hi ha un ajuntament molt compromès, això pot anar més o menys bé, però allà on no hi és, doncs, falta molt de suport per part del departament.

Per tant, en definitiva, dir que, com ja he dit al principi, ens ha deixat preocupats; espero que es posin les piles. Nosaltres demanem més esforços en incrementar l'oferta pública, en garantir la gratuïtat, com deia, i que despleguin d'una vegada per totes la llei. I especialment, doncs, que facin esforços per reduir el cost de l'abandonament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Niubó. Té ara la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Mari Luz Guilarte.

Maria Luz Guilarte Sánchez

Sí; moltes gràcies, president. Bona tarda, senyor Mohedano i la resta de convidats, diputats. Bien, señor Mohedano, le agradecemos su comparecencia hoy en esta comisión, y, por supuesto, le damos la enhorabuena por este nuevo salto del tablero de la oca que viene siendo su trayectoria profesional.

Y que, preparando esta comparecencia, le confieso que a mí me ha pasado un poco, como decía el otro día a la señora Artadi, que tampoco tenía yo muy claro a qué se ha dedicado ni a qué se dedica usted; entre lo de librepensador, pero viviendo del *procés*,

como que no; emprendedor social, emprender yendo de cargo en cargo público, como que tampoco, y teniendo en cuenta que hasta ahora su única y conocida tarea ha sido la de ser ponente sobre la ley de la reforma horaria, y su logro como «trabajólogo», el de dejar patente su incapacidad para conseguir un acuerdo final entre todos en algo en lo que inicialmente estábamos todos de acuerdo, señor Mohedano.

Pues, en fin, y ahora de repente se nos presenta usted aquí, se nos ha trasmutado en un experto en formación profesional, sin hablar de formación profesional. Y nosotros expectantes ante todo lo que usted nos pueda aportar en este ámbito, que ya nos ha dicho que es nada. En definitiva, y en cualquier caso, usted a lo que sí acostumbra a llegar siempre en hora y puntual, una vez más, es al reparto de cargos de la fábrica de «chiringuitos *and friends*» de los separatistas, que le han vuelto a encontrar un puesto para compensarle por su contribución –un poco de bulto– para la causa.

Pero bien, oyendo su comparecencia, permítame que le diga que tengo un susto importante en el cuerpo. Nosotros hoy nos vamos a centrar en la formación profesional, ¿eh?, en Cataluña, aportándole ideas y propuestas interesantes, que ya le adelanto que hemos registrado esta semana en diferentes PRs y que pretenden contribuir, desde este Parlamento, a falta de ideas y resultados, como usted mismo ha dicho, de su Govern, a que la FP sea un modelo de éxito formativo y de integración en el ámbito laboral del futuro.

Lo primero, los que usted acaba de decir sobre el Consejo Catalán de Formación Profesional, que ha ido de departamento en departamento y que es la mejor muestra del carácter errático de este órgano, ¿no será porque en el fondo no lo quiere nadie? Y lo de los departamentos de Empresa y Ensenyament, que tiene tela, que no se aclaran. Y la mejor prueba es que el entrelazamiento de los tres subsistemas de la FP está en mantillas. Y además creen que, creando..., ustedes se creen que creando un órgano, esa comisión rectora, ya está todo hecho. Pues, no señor. Hay que trabajar.

Pero bueno, hablaremos un poco de los datos. Los datos en formación profesional, repasaremos algunos de los más importantes que ustedes en sus propias estadísticas también reconocen. Por ejemplo, el número de alumnos matriculados para el curso 18-19 en ciclos de FP de grado medio o superior es de 118.333, de los cuales solo cursan el modelo de FP dual, en el 17-18, unos diez mil, lo que significa que solo un 8,4 por ciento está en esta modalidad. Esta cifra es residual teniendo en cuenta que el 91,6 no lo hacen. También nos gustaría saber qué están haciendo ya para fomentar el número de alumnos de la FP dual, que se supone que será el modelo de éxito, al menos así lo creemos nosotros, del futuro.

Además, decían que se incrementaría la oferta de plazas de bachillerato y FP con la intención de situar a Cataluña por encima de sus objetivos en 2018, que era que hubiese un 40 por ciento de FP; tampoco se acercan. En concreto, sabemos que, en Girona provincia, hay una gran falta de plazas para la formación pública. También anunciaban la implementación de veintinueve ciclos nuevos de formación profesional de grado medio y superior que pretendían dar respuesta a la demanda de diferentes sectores. En realidad, la mayoría de estos ciclos solamente son implementados en centros en los que no había estas formaciones, pero de nuevos, nada.

Por lo tanto, ¿nos puede usted decir en qué se han materializado finalmente todos esos objetivos que en mayo nos proponían o proponían desde la consejería? Porque vemos que, entre poco y nada, nada, ¿verdad? Entre otras cosas porque ustedes no han empezado haciendo lo primero, lo más importante, lo que hay que hacer, que es elaborar un estudio territorial sobre la relación entre la oferta y la demanda de perfiles técnicos para realizar después un plan de implementación territorial basado en esa correlación y que además incluya un plan de becas que faciliten la movilidad. ¿Nos puede decir si, a parte de retuitear usted artículos sobre la FP en Cataluña, va usted a crear una mesa de trabajo que incorpore a la Administración pública, a los agentes económicos, sociales, sindicatos y patronales, destinada a revisar el modelo de FP y su adecuación al mercado laboral actual, tal y como le vienen reivindicando los diferentes agentes?

Y, además, tras años de dejadez por parte de la Generalitat, afirman que no casa la expectativa con la industria y servicios, perjudicando la empleabilidad de estos perfiles y el impulso de multitud de empresas catalanas. Lo suyo, como ha hecho hoy, es decir: «Hem de fer.» Pero, ¿qué hacen?, si lo tienen todo por hacer. ¿Qué campañas de promoción y prestigio de la FP tienen en marcha? Y esto no se consigue haciendo programas de televisión, ya se lo digo yo. Pues, ¿qué campañas tienen en marcha?, ¿cómo las están articulando?; campañas que tendrían que ir dirigidas tanto a potenciales alumnos como a las empresas a través –mire, le doy una idea– de gremios o de asociaciones de empresas, a través de la colaboración con las administraciones locales, lo que decía la compañera: colaboración, para que estas suscriban convenios y amplíen la oferta del número de plazas a alumnos de FP.

¿Han tenido en cuenta, por ejemplo, que en estos acuerdos también se contemple la posibilidad de formar a profesores de FP? ¿Van a abordar ustedes la evidente precariedad del profesorado donde la media de interinos es del 40 por ciento en más de la mitad de las familias profesionales? También nos decían en mayo que iban ustedes a concertar, a abrir o a acordar con doscientos cuarenta centros participantes para alcanzar un combinado entre la formación y las prácticas; ¿cómo van ustedes a hacerlo?, ¿centros integrados?, decía antes. Hace cinco años eran solo seis de los más de quinientos cincuenta IES; ¿cuántos va a haber este año?

Si tomamos el ejemplo que usted mismo ha mencionado del Centro de Formación de Automoción de Cataluña, en Martorell, este centro sigue sin oferta formativa después de tres años de haber sido creado, con un coste de más de 23 millones de euros, cuando debía acoger el primer programa de FP dual público en colaboración con la industria automovilística de su alrededor. Que, visto lo visto, ya se han pronunciado, y ven en su gestión más un peligro que una ayuda. De momento, según usted, este centro es como aquel aeropuerto de Castellón, ¿no?, que sirve para hacer visitas «molt maques».

Otra carencia intolerable es la integración en la FP de la lengua de signos y que a día de hoy supone una total discriminación a nivel de oportunidades y aprovechamiento hacia los alumnos con este tipo de necesidades frente al resto. Cabe también señalar el plus de peligrosidad que tienen dichos alumnos, que, en determinadas enseñanzas donde se manejan herramientas o materiales que pueden entrañar un riesgo en su uso, si no se les puede facilitar una explicación y comprensión exhaustiva previa, o durante su empleo... ¿Qué medidas, qué recursos también presupuestarios, y cuándo las van a implementar para solucionar totalmente esta discriminación?

Otro tema que nosotros consideramos vital para el desarrollo de la FP es el agrupamiento de centros de educación a distancia en red entre comunidades autónomas, de manera que se pueda compartir *best practice* en innovación con centros similares. ¿Qué acuerdos tiene, por ejemplo, el IOC a día de hoy para aprovechar y participar de esta red de intercambios?

La principal barrera aquí, señor Mohedano, es la falta de voluntad política, ya que la actitud rupturista y de menosprecio hacia el resto de España del Govern separatista provoca, por ejemplo, que el IOC solo tenga 12.031 alumnos en 2017-18, en grados medios y grados superiores de formación profesional, cuando, ampliando la oferta y adaptando materiales al español, lo cual supondría un coste muy reducido, se abriría la enorme posibilidad de incrementar el número de alumnos tanto en el resto de España como, por ejemplo, en otros mercados, como el americano.

¿Han pensado ustedes también, que..., dado que la UOC y el IOC comparten plataforma y métodos, extender este recurso a personas que hacen formación continua u ocupacional? Fraccionando los módulos y las matrículas se permitiría que estos perfiles pudieran acceder también a materias de su interés, fomentando y universalizando el acceso a la formación *online*. En este ámbito, el intercambio, también queremos saber si tienen previsto un plan para el desarrollo de acuerdos de colaboración e intercambio de alumnos de formación en prácticas con otros centros de FP y empresas del resto del territorio nacional, ya que no solo aumentaría el intercambio de

conocimiento, sino que ampliaría las posibilidades de empleabilidad dentro de todo el territorio español; plan que debería de ir acompañado en sí mismo de un sistema de becas que facilite la movilidad.

Y, para finalizar, remarcar que, el pasado 25 de junio, el sistema catalán de formación profesional tenía que haber pasado su primera evaluación, de acuerdo con la normativa aprobada por la Generalitat a mediados del 2015. Pero ni hubo evaluación, ni hubo nada, porque la ley no ha sido desplegada, como ya apuntaba la compañera del PSC. Y eso que, en su momento, después de años de recortes y escasa actividad legislativa, ustedes, los mismos, la presentaron como la gran solución para corregir los males que sufren los ciclos formativos y como palanca para reducir el fracaso al abandono escolar.

Acabo ilustrándole un ejemplo que muestra que el Govern no ve en la FP una prioridad. Primero, ponerle usted al frente, y, luego, que su antecesor, el señor Jordi Ficapal, dijo el pasado mes de mayo que el despliegue de la Ley 10/2015 sería lo primero que se activase cuando hubiese un nuevo *govern*. Sin embargo, lo primero que hicieron ustedes fue darle 20 millones de euros a TV3, ese aparato propagandístico al servicio de su farsa, en detrimento de otros muchos ámbitos que sí son fundamentales para los ciudadanos catalanes, que ni se forman, ni se curan o pagan sus facturas gracias a las falsas promesas como las que ustedes insisten en venderles.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per posicionar-se o per prendre la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Gràcies, president. Senyor Mohedano, els acompanyants, celebrem que..., en primer lloc, aquesta aposta per revitalitzar la funció i les funcions del consell com un instrument útil i fonamental justament per donar impuls i sobretot per garantir aquesta transversalitat necessària entre dos àmbits que, com vostè ha dit, fins ara, doncs, no ha sigut fàcil implementar-la. Celebrem també, eh?, que tot això sigui un vehicle que pugui facilitar el desplegament de la llei en aquesta creació imminent de la comissió rectora i de la posterior vigència pública que serà l'element clau per poder desenvolupar-la amb garanties. I també celebrem que, transitòriament, el consell decideixi agafar el bou per les banyes i assumeixi ja funcions *de facto* d'aquesta propera agència pública i comenci ja a fer feina de planificació i de coordinació.

En aquest sentit, compartim els objectius generals que s'han plantejat, el primer dels quals és un objectiu que és recurrent i que sempre acaba sent una assignatura pendent, que és aquesta necessitat de prestigiar la formació professional en el seu conjunt. Creiem que és encertada la línia de poder fer una proposta realment globalitzada, que permeti a la ciutadania en general, a l'opinió pública, al final als usuaris, als alumnes, poder entendre conceptualment què és i què ofereix la formació professional; i, per tant, tot el que siguin instruments per comunicar. Per tant, aquesta campanya de comunicació em sembla especialment pertinent perquè és imprescindible poder transmetre de la forma més senzilla possible tota la complexitat que té al darrere aquesta proposta formativa, que és cabdal i estratègica pel país.

En aquest sentit, també coincidim en que un dels aspectes a incidir i a millorar és, justament, més enllà de campanyes de comunicació allí *in situ*, allí on tenim els clients potencials, que és als instituts, que és a secundària. I aquí hi ha recorregut per millorar la feina d'acompanyament, d'assessorament, que sovint han de fer professionals que, doncs, potser no tenen la formació suficient o les eines suficients; en aquest sentit, aquest pla d'orientació, a què vostè ha fet referència, em sembla també important per poder, doncs, vehicular tota aquesta informació directament en aquest acompanyament des de ja els mateixos centres escolars. I, en aquest sentit, que ens

permeti, aquest objectiu, no?, de prestigiar, de situar en un nivell, diguem-ne, d'equitat, des de l'FP dual fins a que els graus superiors es vegin realment com una alternativa real a la universitat pròpiament.

Respecte a altres temes importants, no?, que és aquesta necessària vinculació amb el món empresarial; avui se n'ha parlat poc, però creiem que és important que aquests mecanismes, sia en aquesta creació d'un clúster, vostè hi ha fet referència; però, aquests mecanismes que faciliten la interacció permanent entre els diferents agents, i, en aquest cas, doncs, les necessitats reals del mercat laboral. I aquesta detecció de necessitats, que hi ha fet referència, és un instrument viu en un espai formatiu que ha de tenir la capacitat d'estar constantment en transformació, perquè el món és un món que, a més, està avançant a una velocitat que necessita que el sistema també pugui assumir-la amb garanties. Per què? Doncs perquè hem d'aconseguir aquests objectius de poder tenir al final uns bons índexs d'integració i uns alts nivells de professionalització.

Pel que fa a l'àmbit territorial, també hi ha fet referència. I creiem que aquí també hi ha recorregut a l'hora d'implementar i racionalitzar l'oferta formativa a nivell territorial. És important tenir agents, en el cas dels consells territorials, que permetin canalitzar i vehicular també els agents locals, a l'hora de participar en la planificació i en la detecció de necessitats, però creiem també que és important tenir una planificació global i general. Feia referència al pla pilot amb SEAT, i està molt bé, però no totes les poblacions de Catalunya tenen una SEAT al costat. I, per tant, em sembla important teixir complicitats i determinar quina és la realitat en tot el seu territori, justament per garantir, eh?, una oferta adequada a les diferents realitats, partint de la base que el teixit empresarial bàsic en el nostre país és la petita i mitjana empresa, i, per tant, aquesta creació a què feia referència, d'aquest clúster, em sembla important i necessari perquè aquesta interconnexió estigui perfectament garantida.

A nivell territorial també hi ha un tema important que és aquesta garantia necessària del que és la mobilitat, no? Segurament no podem pretendre tenir tota l'oferta a tot arreu; hem d'anar a altres escenaris. En àmbit universitari, segurament, està molt més assumida la mobilitat, i, segurament, hauríem de buscar també estratègies perquè aquesta mobilitat també s'assumeixi des de l'àmbit de la formació professional, establint això, un mapa general, però alhora també establir els mecanismes necessaris perquè aquesta mobilitat es pugui fer, diguem-ne, d'una forma sostenible. I, per tant, el tema dels ajuts i de les beques també és important.

En definitiva, celebrem aquesta idea de teixir una proposta global; una proposta que a la vegada pugui canalitzar d'una forma transversal tota l'oferta en matèria de formació professional. Una oferta que ha d'estar permanentment adaptada a la realitat i a les necessitats del mercat laboral. Una oferta que ha d'estar desenvolupada en termes de qualitat, amb exigència, però també en termes d'inclusivitat, entenent que la formació professional és també una eina clau com a eina de cohesió i com a eina que ofereix oportunitats, i sigui una eina d'equitat. I aquesta necessitat, com deia al principi, de prestigiar, d'explicar, de posar en valor el que és i el que ens ofereix la formació professional.

En tot cas, sí que m'agradaria conceptualment que ens poguéssim aprofundir una mica més respecte a... Tenint en compte que el model educatiu entenem que és un model centrat en la persona, en l'alumne, i entenent, doncs, que l'Administració ha de fer aquest esforç d'adaptació a les necessitats individuals de cada alumne, com pensa millorar justament aquesta coordinació interdepartamental per tal de garantir que el model, aquest model general, tingui en compte totes i cadascuna de les necessitats de l'alumne en clau personal, en clau professional, també en clau territorial?

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el diputat Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Bé; moltes gràcies, president. Gràcies al senyor Fabian Mohedano, com a president del Consell Català de Formació Professional, per assistir en aquesta compareixença. Per això nosaltres vam votar favorablement a que poguéssim comparar, perquè ens semblava que era oportú que ho fes. I, també, fins i tot, li dic que li agafem el guant. I, segurament, demanarem nosaltres mateixos, i tots els grups que ho vulguin, la seva compareixença d'aquí uns mesos perquè pugui explicar els resultats que, de ben segur, obtindrà amb la seva tasca; també per demostrar que, quan es comença a caminar, s'ha de tenir una mica de paciència i podem mirar molts currículums i podem mirar moltes trajectòries, però a mi l'únic que em val és el que vostè farà al capdavant de la presidència del Consell Català de Formació Professional. Aquesta és l'única trajectòria que a mi em val ara mateix.

I és molt important que d'aquí uns mesos, quan vostè vingui amb resultats i objectius, també siguem molt clars en aquesta qüestió, perquè aquesta confiança plena que li tenim també, perquè coneixem la seva obstinació en fer que allò que sembla impossible acabi estant en l'agenda política, com ha passat amb la reforma horària, doncs, em sembla que és molt important aquesta persistència i aquesta fermesa, aquest convenciment en tirar endavant projectes tan complexos i tan dificultosos com són els de la formació professional al nostre país; que és cert –és cert–, malauradament, durant molts anys no ha estat ni objectiu prioritari, ni ha estat en l'epicentre de les polítiques públiques al nostre país.

També vull agrair la presència a la taula del director general i també de la directora general; en aquest cas, un penja d'Ensenyament i l'altre de Treball, perquè és important que si hi ha qualsevol qüestió, doncs, també la puguin traslladar als grups parlamentaris que així facin la petició.

A mi em sembla molt important que posem en l'epicentre del debat una qüestió que és molt i molt rellevant. La formació professional no ha gaudit de bona salut –no n'ha gaudit. Quan nosaltres acabàvem la nostrat etapa formativa, els qui optaven per una via d'accés més ràpida a l'àmbit professional, doncs, eren els que tenien la fama de no estudiar bé. I això va molt lligat a aquest clixé social i a aquesta tendència social que diu que el que està a la universitat val i el que no està a la universitat no val. Per això, segurament, sempre són portades dels diaris aquells alumnes i aquelles alumnes, que, lògicament, gràcies al seu esforç i està molt bé que així sigui, obtenen una gran qualificació, la millor nota de la selectivitat, però, en canvi, no ho són mai aquells alumnes que obtenen, gràcies també al seu esforç, grans resultats en altres matèries, com molt bé ha dit vostè, en els Catskills. I, per tant, un altre element molt –molt– més important és potenciar aquestes, i valgui la redundància, potencialitats de cada uns dels alumnes, sigui quina sigui la seva opció de vida.

I a mi em sembla que aquest és el primer objectiu que vostè té al capdavant d'aquest consell català: fer canviar la mentalitat social; fer canviar la mentalitat d'una societat que ens diu que la prioritat no és aquesta. I, en canvi, nosaltres estem aquí per aconseguir que la prioritat sigui aquesta, i per això és tan important que tant Ensenyament com Treball tinguin una acció coordinada, perquè, sense aquesta acció coordinada, serà impossible dur a terme aquest canvi.

Vostè abans ho ha apuntat, necessitem que el Govern vagi a l'una. Necessitem que el Govern es coordini bé en això. Estem convençuts que el Govern es coordinarà bé en això, però també estem convençuts de que, si el Govern no ho fa, nosaltres serem els primers que estarem darrere el Govern per aconseguir que ho faci, perquè la coordinació entre Ensenyament i Treball és cabdal per fer que el projecte de la formació professional al nostre país tiri endavant; però no només el Govern de la Generalitat, abans s'ha apuntat i hi estic d'acord –hi estic d'acord–, que a vegades la utilització semàntica, la utilització de les paraules pot ser perversa. Estic totalment convençut

de que parlem de col·laboració quan parlem dels ajuntaments i quan parlem dels consells comarcals.

Jo soc del Baix Llobregat i vostè ha fet una referència, dues referències al Baix Llobregat. Una, al Consell Comarcal del Baix Llobregat on ja va començar a tirar endavant aquesta coordinació que és tan i tan important en el territori, i també ha fet referència al Centre de Formació Professional de l'Automoció a Martorell, el CFPA de Martorell, que, en efecte, ha patit una devaluació progressiva perquè la seva posada en marxa està trigant molt i molt. Però vostè avui ho ha anunciat: aquesta posada en marxa no passarà del curs vinent. Per tant, hem de treballar i hem de continuar treballant. I això són notícies que són bones i que se'ls ha de donar aquesta importància, perquè, d'altra banda, estaríem en un bucle del qual, si no sortim de la queixa i no sortim de la part negativa i d'aquesta negativitat permanent, no avançarem. I, això, des del màxim optimisme, però també des de la màxima confiança, és el que jo crec que hem de transmetre avui quan hi ha projectes polítics que inicien el seu camí. I això és el que avui estem fent.

La incorporació de l'àmbit de la formació professional en el dia a dia dels currículums i de les trajectòries acadèmiques ha de ser una opció en igualtat de condicions que qualsevol altra. Ha de ser una opció que ha de ser en igualtat de condicions que triar la carrera universitària. O sigui, per mi és tan important ser metge com ser mecànic o ser tornador, perquè les dues professions són imprescindibles per la nostra societat. I aquest és el valor que nosaltres hi hem de donar.

El fracàs escolar tot sovint s'associa a la formació professional, i, per això, segurament, les dades d'abandonament dins de l'àmbit de formació professional també són molt altes. Perquè, quan parlem de l'FP, ho hem de fer en valor positiu i no hem d'anar derivant aquells alumnes que tenen un fracàs o que són carn de fracàs escolar per moltes circumstàncies; derivats a l'FP, perquè cal que continuïn fent alguna cosa. No. Aquests alumnes no han de continuar fent alguna cosa. Aquests alumnes necessiten una oportunitat a la seva vida, perquè, malauradament, les circumstàncies de les quals parteixen no són les circumstàncies més adequades per tenir aquesta oportunitat. I la formació professional és aquesta oportunitat.

Per això, quan parlem de l'FP dual no parlem d'un objectiu; quan parlem de l'FP dual parlem d'una metodologia. Parlem de la possibilitat que aquest alumne o aquesta alumna pugui continuar la seva trajectòria acadèmica però alhora entri en el món laboral. Per això és tan importat que els percentatges de l'FP dual dins el marc global vagin creixent i segur que aniran creixent, perquè és l'opció; és l'opció adequada, és l'opció que segurament millora i molt les problemàtiques essencials que volem resoldre amb la formació professional.

I a partir d'aquí li hem de donar valor; li hem de continuar donant valor des de totes les estructures administratives i des de totes les estructures institucionals. Quan ens plantejem la incorporació d'un curs determinat d'FP en algun centre de qualsevol punt del territori, ho fem o ho hauríem de fer a partir de les necessitats que hi ha en aquell territori, i quines són les necessitats que volem cobrir en aquell territori. Però també ho hem de fer a partir de quines són les necessitats que s'hauran de cobrir en aquell territori. I, tot sovint, posem l'accent en allò que cal cobrir i no en allò que *caldrà* cobrir. I això és avançar-se a la jugada; això és preveure una situació de futur que pot ser molt negativa si no hi ha una intervenció prèvia.

I, per això, és important aquesta col·laboració amb els territoris, i, per això, és important que aquests clústers, com és el cas de Martorell, continuïn endavant; però també per fer entendre a aquests clústers que potser la solució no és fer la pervivència o continuar amb la pervivència d'un clúster molt potent, sinó que, precisament, l'èxit estarà en la diversificació, en la diversificació dels diferents àmbits de treball.

Per tant, estic convençut de que aquesta llei que, en efecte, s'ha d'anar desplegant..., i avui ens han donat una altra bona notícia, com és que aquesta comissió rectora veurà la llum ben aviat perquè ja hi ha aquest acord social per tal de que així

sigui; doncs, haurem d'anar veient com aquesta evolució marcada d'aquest desplegament segurament tindrà algunes disfuncions que haurem de tenir la capacitat de resoldre. Però que aquest desplegament per fi serà una realitat.

I és cert, vostè ja ho ha dit, i aquesta posició jo crec que l'honra molt, quan admet que no s'ha fet la feina. Una llei del 2015 que encara no està desplegada..., és evident que no s'ha fet la feina, i aquest és el primer punt de partida: saber que si no s'ha fet la feina vol dir que la feina està per fer, i si la feina està per fer vol dir que necessitem tota la força, empena i convicció per fer-la. I això és el que tenim ara mateix i això és el repte que vostè té al capdavant, senyor Mohedano.

Per tant, la meua pregunta –només en tinc una– és: vostè creu que podríem iniciar un procés de calendarització d'aquest desplegament, i quines són les diferents fases en què vostè pot explicar que el desplegament de la llei anirà implementant-se durant el temps del seu mandat com a president del Consell Comarcal de la Formació Professional? Perquè aquesta és una de les claus, eh?; aquesta és una de les claus que vostè ens pot explicar o que vostè pot apuntar, perquè, sense aquesta concertació, serà impossible que aquest repte l'aconseguim tirar endavant.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. I gràcies també al senyor Mohedano i a les persones que l'acompanyen per vindre a fer la compareixença. Jo li he de reconèixer, senyor Mohedano, que jo l'anava escoltant i m'anava preocupant i alhora m'anava indignant pel que estava dient. I els ho he de reconèixer. Tenim una llei que és de juny de 2015, que es va aprovar, que és pionera i que des de llavors està encallada. Vostè avui ve, diu que la feina no està feta –jo li agraeixo la sinceritat–, però clar, afegeix: «El senyor Ficapal no se'n va sortir, esperem que jo me'n pugui sortir, perquè sembla que ara hi ha millor sintonia entre els departaments d'Ensenyament i Treball.», però clar, no ho garanteix.

Jo no sé, senyor Mohedano, si això a vostè li sembla seriós. A mi no em sembla seriós, perquè jo crec que no ens podem plantejar en cap cas que el desenvolupament de la llei no pugui tirar endavant. És que jo crec que no ens ho podem permetre com a país. O sigui, jo crec que és la seua obligació fer-ho, no? Vostè ha vingut a dir aquí que estan muntant grups de treball, que estan ja preparant un calendari, i jo l'estava escoltant i semblava que encara no tenia ni tots els coneixements ni totes les eines per a tirar endavant la feina. I, per tant, sonava una mica més a presa de pèl, i, com vostè ha dit al principi, «ens ha pillat una mica a contrapeu, perquè no està la feina feta i alguna cosa he de dir», que a realment un pla de treball desenvolupat per anar aterrants les propostes i desplegant la llei.

Jo els demanaria que facin el favor d'aclarir-se entre el Departament d'Ensenyament i de Treball, perquè sembla que ara, com vostè ha comentat, el que és més difícil és quadrar les agendes per poder muntar les reunions. Clar, jo els demanaria que, per favor, prioritzin i que si... I també deia vostè: «Si no hi ha acord dins del Govern, serà impossible»; doncs, és que s'han de posar d'acord. Vull dir, és que jo no entenc que càpiga la possibilitat de que no es posen d'acord i de que la feina no tiri endavant i de que novament no se'n surtin per tirar endavant el desplegament d'aquesta llei.

Miri, la formació professional ha de ser una prioritat aquesta legislatura. Portem tres anys esperant el seu desenvolupament. I jo, la veritat, si no són capaços de fer-ho i d'endreçar-ho i de desplegar-ho, jo crec que s'haurien de plantejar si estan al lloc i al càrrec adequat. Si jo fos el conseller Bargalló o el conseller El Homrani, i avui escolto la compareixença seva, i amb tota l'estima personal que li tinc, estaria molt preocupada; igual que estaria molt preocupada també si fora una alumna que vol estudiar formació professional a Catalunya.

I a més d'aquestes consideracions, que necessitava dir-les, perquè he de dir-li que jo anava escoltant-lo i la meua preocupació anava pujant per moments, també tinc algunes qüestions que m'agradaria..., si em pot respondre. M'agradaria saber si s'està preparant algun pla per superar els desequilibris territorials de l'FP a Catalunya.

Dins del consorci manquen places als centres públics, mentre que l'oferta de la privada i la concertada oscil·la entre un 40 i un 50 per cent; els sindicats han parlat de la necessitat de deu mil places més. M'agradaria saber si tenen previst com resoldre aquesta mancança.

Entre un 30 i un 35 per cent del professorat està en situació provisional; per tant, ens agradaria també saber si tenen pensada alguna convocatòria o alguna manera de consolidar aquestes places i de garantir, bé, unes bones condicions laborals.

També, vostè ha parlat d'augmentar beques i ajuts, i és cert que, a més, les taxes s'estan convertint en una barrera d'accés a la formació. M'agradaria saber què exigiran per als propers pressupostos també tenint present que aquests darrers dies llegíem en una entrevista del secretari general d'Economia, el senyor Castellanos, que ja anunciava que sembla que el pressupost serà de 1.600 milions d'euros més, que la major part ja estan compromesos, i que per a la formació professional només es podria fer algun gest.

I amb això acabe. Per nosaltres és imprescindible que la formació professional tinga, se li destinen recursos, que se flexibilitzen els currículums, que se prioritzen l'orientació i l'assessorament a l'alumnat, i vigilar també que no s'abusi laboralment dels aprenents en la formació dual.

I, per últim, vostè sap que hi ha qui mira l'agència amb desconfiança, perquè pot ser un camí cap a la privatització o l'externalització de la formació professional; només dir-li que nosaltres esperem que no siga així, però que, en qualsevol cas, estarem amatents i estarem atentes perquè això no passi.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, bona tarda. Moltes gràcies, senyor Mohedano, a vostè i al seu equip per la seva compareixença. I li desitgem sort i encerts en aquesta nova responsabilitat i en el desplegament del consell.

Bé, des del nostre punt de vista i escoltant-lo, se'ns confirma aquesta percepció: podem afirmar –crec que hi estarà d'acord– que la formació professional en el nostre país en aquests moments és una zona crítica i precària del nostre sistema educatiu, eh? Probablement és una de les baules més febles, la qual cosa no deixa de sorprendre i de ser molt inquietant: com pot ser que un país com el nostre es pugui permetre que realment la formació professional, que ha de ser un dels pilars bàsics del sistema educatiu, estigui en una situació de tal fragilitat i de tal precarietat.

Però és que, a més, el que podem constatar, i la seva intervenció ens ho ha confirmat, és que el que també és precari, o ha estat fins avui precari, és l'acció del Govern en aquest àmbit del nostre sistema educatiu. Per tant, ens preocupa haver de constatar que estem en aquesta zona fosca o en aquesta zona crítica o precària del nostre sistema educatiu. Després en parlarem amb una mica més de detall en el darrer punt de la meua intervenció.

Efectivament, a nosaltres, quan se'ns parla d'agència pública, se'ns posen els pèls de punta, eh?, perquè la nostra experiència, i crec que hi estaran d'acord, des dels anys vuitanta en les polítiques públiques és que: per què es creen les agències públiques? Per liberalitzar el sector. No hi ha cap excepció. És a dir, per crear sistemes mixtos, no?, de titularitat pública amb titularitat privada, concertació, privatització, etcètera. I l'agència pública es munta en general per incloure dintre el sistema

públic proveïdors privats en la titularitat o en la gestió, i així no tenir el repte d'incrementar la despesa pública en centres de titularitat estatal o de titularitat pública.

Per tant, no sé si estem aquí davant d'una excepció que fins ara han estat les agències públiques, però des dels anys vuitanta és així, eh? Quan no es vol incrementar el creixement del sector públic, per tal d'intentar, malgrat tot, donar resposta, encara que sigui parcial, des del sistema públic –aquesta és la teoria i la praxi–, es creen agències per intentar gestionar el conjunt del sector.

Per tant, tenint en compte que, a més, estem en un sector, com la formació professional, on el problema principal o un dels problemes principals, des del nostre punt de vista, és el dèficit gravíssim de places públiques, com comprendrà, això ens preocupa enormement. Segons les nostres dades, a Barcelona, només sis de cada deu estudiants de formació professional que aspiren a una plaça pública l'obtenen. És una dada escandalosa. I quan sabem, a més, que, quan s'ha d'anar a la formació professional privada, els preus són d'escàndol. És a dir, el dèficit de places públiques a la formació professional no només deixa fora molts i moltes alumnes d'una oportunitat en aquest sentit, sinó que, a més, genera una segregació enorme. És a dir, ja no només tenim generació de segregació en el sistema escolar, sinó que aquesta segregació continua en el cas de la formació professional.

Des del nostre punt de vista, el que cal és créixer enormement en places públiques i en centres públics. I no sé si aquest és un objectiu del Govern, no sé si aquest és un objectiu que contempla el seu consell. Però, per nosaltres, seria essencial. I no només això, sinó que, a més, els centres públics marquin la referència de qualitat, siguin els centres de referencialitat des del punt de vista de qualitat.

Bé, per una altra banda –i ja per anar acabant, eh?–, em sumo a algunes preguntes que ja se li han fet respecte al sistema dual. En primer lloc, si es potenciarà aquest sistema i si es potenciarà evitant que es converteixi en una provisió de mà d'obra barata per a feines de baixa qualificació a les empreses que participin en el sistema. També em sumo a les preguntes que se li han fet sobre la prioritat estratègica de la formació del professorat, que és un dèficit actual molt important.

I, per últim, si en els seus objectius contemplen algun tipus de pla o de programa per garantir la inclusió d'alumnes amb diversitat funcional a la formació professional normalitzada, ordinària, cosa que, sens dubte, també facilitaria la seva posterior inserció en el mercat ordinari de treball.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. No hi ha ningú del Subgrup Parlamentari Popular; per tant, faria una nova intervenció, una resposta, el compareixent.

Fabian Mohedano Morales

Gràcies, diputats i diputades. A mi, quan em va trucar el conseller Bargalló i el conseller Chakir El Homrani, precisament el que em van dir és que calia una persona que no estigués contaminada per cap de les dues realitats. I, per tant, calia una persona sense motxilles, amb unes certes competències transversals, que no cal que jo expliqui ara quines són, per intentar donar-li un tomb de dalt a baix.

El que m'és especialment dolorós és que la persona, probablement de totes les que han parlat, que coneix més la meua trajectòria no sàpiga –que ho sap, que és la senyora Niubó– que jo m'he dedicat a això. M'he dedicat a tot el que és la matèria del lleure, he fet formació professional, he dissenyat itineraris, he patit les administracions, i, per tant, una mica sé del que parlo. I em dol una mica, perquè és potser la persona que més sap, doncs, a què m'he dedicat anteriorment.

No a diferència d'una altra diputada, que ha omès, o sigui, ha eliminat tota la meua part de currículum que fa referència a la meua trajectòria associativa. Jo l'emplaço que, quan vostè tingui el mateix currículum associatiu, i no només explicar que és membre d'un club d'universitat, doncs, l'emplaço a que en tornem a parlar,

perquè la veritat és que ha sigut bastant –bastant–... Bé, no tinc objectiu per dir el que..., la seva intervenció de la meua presentació.

Jo accepto les crítiques. Accepto que la feina no està feta. Accepto, ja ho he dit, que aquesta compareixença era una mica temerària, perquè no tenim res a explicar més que metodologies que estem creant. Agraïxo als grups parlamentaris, doncs, que han demostrat aquesta confiança.

Vaig estar l'altre dia al Consejo Estatal de la Formación Profesional, i, com a mínim, em va sorprendre positivament que nosaltres estem un pas més enllà amb relació a la integració. La veritat és que va ser un drama; allà, totes les intervencions dels agents socials i de les diferents comunitats autònomes explicant, doncs, la realitat dels dos ministeris, cadascun per la seva banda. I aquí, com a mínim, ens hem posat a treballar. Allà van presentar un pla de treball, cadascun dels dos ministeris, i ningú més... I no un pla integrat. I aquí, com a mínim, n'estem presentant un de feble, però un pla integrat.

Jo, la veritat és que li recomanaria no parlar en nom dels agents socials, perquè no els agrada. No els agrada la instrumentalització dels partits. I jo li recomanaria que parlés amb els agents socials sobre quina és l'opinió del procés que estem engegant, i diria que és, com a mínim, de generar una certa confiança.

Senyor diputat de Junts per Catalunya, el que nosaltres pretenem, i crec que és segurament compartit per tothom, és posar la persona, l'alumne, en el centre de totes les decisions. I en les reunions que hem tingut, aquesta ha sigut una idea clara. Volem que cadascuna de les decisions que es prenguin ajudi. El que no pot ser és que un nano o una noia es maregi, no?, a l'hora de fer un certificat de professionalitat, a l'hora de deixar uns estudis sense acabar i després reprendre'ls, i, per tant, marejar-se. I tot això nosaltres ho hem de facilitar. I el que..., els informes que tinc és que això ja s'està treballant, les passarelles estan funcionant. I, per tant, aquí és on ens hem de situar, en aquest acompanyament, en aquesta orientació, però també en facilitar tot el que és el sistema burocràtic perquè això funcioni.

Diputat d'Esquerra Republicana, del Grup Republicà, la calendarització; jo, és que potser m'he explicat malament. Parlem de que l'agència estigui al juny, no és que la legislatura s'acabi al juny. No ho sé, és que no sé qui ha sigut per aquí que ha dit..., la diputada Niubó. O sigui, el que volem és que l'agència estigui en marxa al juny. Ens emplacem a sis mesos perquè l'agència estigui en marxa; això no vol dir que nosaltres acabem la nostra feina. Si és pel partit que represento, jo diria, m'atreiria a dir que la idea és que la legislatura funcioni, i que, per tant, puguem desplegar tota la llei. I, per tant, doncs, diria que no són sis mesos sinó que són el que quedi fins acabar la legislatura.

Per tant, el que tenim són sis mesos per fer el procés de concertació que els hem adjuntat. Sis mesos per a la creació de l'agència, després això es pot allargar, perquè no són coses fàcils, tots els decrets de creació. Ja m'ho han dit els juristes, que no és una cosa realista, a vegades, els *plannings* que es posen sobre el paper, perquè sempre s'han d'acabar fent informes i es dificulta, però, en qualsevol cas, la nostra intenció és que cap a l'estiu, doncs, pugui estar l'agència en marxa.

Quan he dit que d'entrada no me'n sortiré, és el que m'han dit a mi, diu: «D'entrada no te'n sortiràs», no? I, ostres, jo no estaria aquí si no em cregués que aquesta vegada va de debò. De veritat, eh? O sigui, si no, no estaria aquí, estaria fent una altra cosa, perquè el meu caràcter em fa que em cregui les coses que faig. I, per tant, tinc el convenciment de que aquesta sí que va de debò, i que ens en sortirem, i que evidentment comptem amb tothom perquè això sigui possible.

Potser sí que he estat massa sincer, que això, qui em coneix, i la diputada Niubó em coneix..., soc massa sincer i no tinc cap dificultat en reconèixer que les coses no han estat funcionant bé. I, per tant, doncs, vostès ho han aprofitat una mica per encara enfonsar més l'FP. I el que hem de fer entre tots és cercar aquestes estratègies. Ja no queda pràcticament ningú d'aquells que van fer la llei; per tant, jo els emplaço a que ens veiem, a que dialoguem sobre quines són les propostes. En

aquesta intervenció, diguem que m'ha costat seguir, de la diputada de Ciutadans, crec que també hi ha hagut propostes interessants. I, per tant, jo l'emplaço a que ens veiem i a que parlem plegats d'aquestes propostes.

El que sí que vull dir, per acabar, és que tinc la sensació que avui qui vostès volien que assistís a aquesta compareixença era el director general de Formació Professional, perquè totes les preguntes que m'acaben de fer són dirigides al negociat del director general de la Formació Professional. Com que no hi pot participar, no és convenient que hi participi, i, per tant, doni resposta a les preguntes, el que els emplacem..., o demanarem nosaltres la compareixença, si també és possible, doncs, que el mateix director general pugui venir a donar resposta a totes les preguntes que són més específiques de la part d'ensenyament, que també era previsible, perquè aquesta comissió és d'Ensenyament. *(Veus de fons.)* Volia parlar, s'ha preparat tota la intervenció, però bé. O sigui, per tant, doncs, també seria maco, Joan-Lluís, que puguis venir un dia i estrenar-te en aquest espai, que és fantàstic.

Per tant, jo els demano confiança, sis, vuit mesos, i en tornem a parlar amb la confiança de que haurem fer molta feina.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor Mohedano. Ara, no sé si algun grup vol fer alguna pregunta puntual, concreta, o ens emplacem a aquesta propera intervenció a què s'han brindat els compareixents. *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Doncs moltíssimes gràcies, senyor Mohedano, al senyor Joan-Lluís Espinós i a la senyora Ariadna Rectorer per la seva presència avui en aquesta comissió. I ens tornem a veure aviat, quan algun grup ho solliciti o quan vostès vulguin comparèixer.

Parem un parell de minuts per canviar de to la taula i continuem.

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i es reprèn a les cinc i set minuts.

El president

Reprenem la sessió, si els sembla.

Fem... Falta una diputada... Si...

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Ensenyament sobre les instruccions d'inici de curs per a organitzar i gestionar els centres, el tractament i l'ús de les llengües en el sistema educatiu i el projecte lingüístic

354-00038/12

Ara vindrien... El segon punt és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament amb el conseller d'Ensenyament sobre les instruccions d'inici de curs per a organitzar i gestionar els centres, el tractament i l'ús de les llengües en el sistema educatiu i el projecte lingüístic. Aquesta sol·licitud de sessió informativa l'ha sol·licitat el Grup Parlamentari de Ciutadans.

Podem procedir a la votació, o hi ha algun grup que vol fer un posicionament? *(Sonia Sierra Infante demana per parlar.)* El grup proposant? *(Pausa.)* Senyora Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Nosaltres vam demanar els projectes lingüístics de centre, i el Departament d'Ensenyament em va respondre per escrit que estaven tots penjats a les webs del centre, i que els havia de buscar jo. Suposo que es pensaven que no ho faria; però la veritat és que no ens coneixen, perquè, si alguna cosa ens agrada als de Ciutadans és treballar, i vam anar als webs del centre, i el que vam comprovar és que el que m'havia posat per escrit el departament –i està signat– és mentida. Als centres, a la majoria de centres no hi havia penjats aquests projectes lingüístics de centre.

Els vam tornar a demanar, i de forma reiterada es neguen a donar-nos aquests projectes lingüístics de centre. Vam demanar empara a la Mesa; tinc l'empara de la Mesa, però, malgrat això, el conseller es nega a donar-me aquests projectes lingüístics de centre. Curiós, no? Tot, sempre, quan es pregunta qualsevol cosa, tot està reflectit als projectes lingüístics de centre, i jo tinc papers, per escrit, respostes escrites del departament que reconeixen que és que no en tenen ni idea. És a dir, que han estat donant una informació..., o bé és falsa perquè no la tenen, o bé és falsa perquè alguna cosa volen amagar quan no me'ls ensenyen.

Això, d'una banda. I, d'una altra banda, s'ha fet arribar als centres escolars el document d'organització i gestió del centre, i em sembla molt preocupant el punt 2.1, que diu que tot, absolutament tot, dins i fora de les aules, ha de ser en català, fins i tot les relacions que tinguin els representants d'aquesta escola fora del recinte escolar, també totes les interaccions entre el professorat i l'alumnat, les activitats extraescolars, el menjador.

Com, evidentment, em sembla que això no és el que ha de ser, que no es pot obviar la llengua materna de la majoria dels catalans, que és l'espanyol, nosaltres demanem que comparegui el conseller, que ens expliqui a tots per què es nega de forma reiterada a donar-nos aquests projectes lingüístics de centre, malgrat, hi insisteixo, que tinc l'empara de la Mesa, i que doni explicacions no només a Ciutadans, sinó sobretot a la ciutadania, al poble de Catalunya, que sàpiguen per què amaguen aquesta informació.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Algun altre grup vol posicionar-se respecte a aquesta sollicitud? (*Bernat Solé i Barril demana per parlar.*) Senyor Solé.

Bernat Solé i Barril

Sí; simplement per dir que el nostre grup parlamentari hi votarà en contra. No pel fet de que comparegui el conseller, al contrari, ens agrada que comparegui el conseller, i, si no m'equivoco, doncs, així està previst o així es treballa perquè comparegui en les pròximes comissions.

Amb el que no estem d'acord és que es circumscriu aquesta compareixença a un tema concret i determinat que vostès poden preguntar directament a conselleria, i, si no ho volen preguntar a conselleria directament, que ho facin en la compareixença que farà el conseller.

En tot cas, crec que fer venir el conseller, doncs, ha de ser per un posicionament molt més ampli, com podria ser la valoració que fa des del Govern pel que fa a l'inici de curs.

Per tant, nosaltres votarem en contra. I que quedi clar que és simplement per aquest motiu.

El president

Moltes gràcies. Algun altre grup? (*Xavier Quinquillà Durich demana per parlar.*) Senyor Quinquillà.

Xavier Quinquillà Durich

Simplement per reiterar el posicionament del company del Grup Republicà. Nosaltres també votarem en contra, justament perquè entenem, eh?, que per aquesta circumstància concreta ens sembla desproporcionat el fet de demanar aquesta compareixença. Més tenint en compte que tenim una propera compareixença del mateix conseller probablement a la propera comissió. Per tant, entenem que és del tot innecessari, i per això votarem en contra.

El president

Moltes gràcies. Algun altre grup? (*Pausa.*) No? (*Pausa.*)

Doncs procedim a la votació d'aquesta sollicitud de sessió informativa del conseller d'Ensenyament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta sol·licitud de sessió informativa ha estat rebutjada per 8 vots a favor, del Grup Parlamentari de Ciutadans i Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i... *–(veus de fons) Perdó? (Veus de fons.)* Set, perdó, 7, perquè faltava un diputat del Grup Parlamentari Socialista; gràcies, senyor secretari– i 12 vots en contra, dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Sol·licitud de compareixença del director general de Centres Públics perquè informi sobre el programa de construcció, reforma, ampliació i millorament de centres docents amb relació als retards en l'entrada en funcionament d'alguns centres (retirada)

356-00218/12

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença del director general de Centres Públics davant de la Comissió d'Ensenyament perquè informi sobre el programa de construcció, reforma, ampliació i millorament de centres docents amb relació als retards en l'entrada... *(Veus de fons.) Perdó? (Veus de fons.)* Doncs... *(Veus de fons.) Sí? (Pausa.)* El retiren? *(Pausa.)*

El grup proposant retira el punt.

Sonia Sierra Infante

Em pensava que havia quedat ja palès.

El president

No en tenia coneixement, em sap greu.

Sonia Sierra Infante

D'acord. Doncs ho diem ara. Sí, el retirem, perquè considerem que ja ha estat contestat.

El president

D'acord. Doncs aquest punt ha estat retirat.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació del Món Rural perquè informi sobre la situació de l'escola rural

356-00219/12

Anem pel punt 4 de l'ordre del dia original, que és una sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació del Món Rural davant de la Comissió d'Ensenyament perquè informi sobre la situació de l'escola rural.

Algun grup vol exposar la seva opinió? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Doncs passaríem a votació.

Vots a favor d'aquesta compareixença?

Doncs aquesta compareixença ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució sobre els casos de biaix polític i discriminació per raó d'idees polítiques en l'àmbit escolar (decaiguda)

250-00170/12

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt 5 de l'ordre del dia original, que és la Proposta de resolució sobre els casos de biaix polític i discrimi-

nació per raó d'idees polítiques en l'àmbit escolar. Tindria la paraula per defensar, per presentar la proposta el subgrup parlamentari proponent, que no hi és, no ha arribat. Doncs, en principi, aquesta proposta de resolució decauria de l'ordre del dia.

Passaríem el punt sisè original; ja l'hem votat, l'hem debatut i votat.

Proposta de resolució sobre l'augment de la visibilització de les dones i de les relacions no heteronormatives en els continguts educatius

250-00182/12

Passaríem al punt 7 de l'ordre del dia original, que és la Proposta de resolució sobre l'augment de la visibilització de les dones i de les relacions no heteronormatives en els continguts educatius, presentat pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I per tal de presentar la proposta té la paraula la diputada senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Els llibres de text serveixen per transmetre coneixement, però també per transmetre uns valors, uns models i uns patrons de comportament. I malgrat que s'han fet molts esforços amb molts materials didàctics, molt més a primària que no pas a secundària, encara trobem, a aquests materials didàctics, a aquests llibres de text, continguts sexistes, i trobem molts llibres que invisibilitzen les dones i invisibilitzen també el col·lectiu LGTBI.

Tal com aprenem història, tal com aprenem història de la literatura, història de l'art, filosofia, en realitat només estem aprenent la meitat de la història, perquè no apareixen les dones en la seva vida quotidiana. Quan estem estudiant història no sabem què feia la meitat de la població, ni tampoc sabem els noms ni les fites de les grans dones al llarg de la història, que han estat moltes i que romanen encara ocultes.

I el mateix passa amb el col·lectiu LGTBI, amb les relacions LGTBI. Jo he treballat amb molts manuals diferents d'història de la literatura espanyola de diferents cursos i mai no me n'he trobat cap que faci cap mena de referència a l'homosexualitat de Lorca o de Cernuda, tot i que és fonamental per poder entendre l'obra d'aquests dos autors, molt més en el cas de Cernuda. I no apareix als llibres de text. Potser hi ha algun llibre de text, sí, però jo no el conec.

Això per no parlar del tema de les il·lustracions, on les dones no surten normalment de manera individual; sempre que apareixen és en parelles i en famílies heterosexuales. I tot i que comença a canviar –hi insisteixo, més a la primària que no pas a la secundària–, en general apareixen encara massa les dones a l'àmbit domèstic, més com a consumidores que no pas productores, tant des del punt de vista econòmic com en l'àmbit més cultural. I l'home normalment sí que apareix com a dedicat a la política, com un agent econòmic de producció científica i cultural. No és només que la dona aparegui menys, que apareix molt menys, això és evident, sinó també com és aquesta representació de les dones.

I per això nosaltres presentem avui aquesta proposta de resolució per treballar en aquest sentit de donar una major visibilitat, d'una banda, i un altre tipus de representació tant a les dones com al col·lectiu LGTBI.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. Per posicionar i defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Gràcies, president. Nosaltres volem agrair molt aquesta proposta; ens sembla una molt bona proposta, que no n'havíem parlat anteriorment en aquesta comissió, i, evidentment, només podem estar-hi a favor.

Estem d'acord en que es revisin els continguts curriculars per poder donar a conèixer moltes dones rellevants que, efectivament, doncs, no hi són, o no hi són en la proporció que seria l'adient, no?, en la història, en la ciència, en la filosofia, en l'esport, en la història de la literatura o en la història de l'art. I també en fer visibles aquestes visions homosexuals, que n'hi ha al llarg de la història de l'art o de la història o de la literatura, i que, efectivament, expliquen o permeten explicar millor els productes d'aquest art, d'aquesta literatura, i, en tot cas, de les trajectòries que s'expliquen en els continguts curriculars.

I també em sembla bé –i això també ja és en un dels punts de la proposta– que això es pugui treballar també amb altres comunitats autònomes en la conferència sectorial, en aquest marc, perquè probablement, doncs, serà més fàcil avançar conjuntament.

Dir que també agraïm a la diputada Sierra i a la diputada Titon Laïlla, doncs, que hàgim pogut trobar aquest acord per fer aquesta transacció d'esmena, i dir que votarem favorablement.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Saloua el Gharbi.

Saloua Laouaji Faridi

Hola, bona tarda. Gràcies, president. Bé, amb relació a aquesta PR 182, sobre l'augment de la visibilitat de les dones i de les relacions no heteronormatives en els continguts educatius, concloem que estem una altra vegada davant de la situació de vulnerabilitat que pateixen les dones en l'àmbit educatiu, tant a nivell d'imatge com de representativitat com de visibilitat, i, per això, agraïm la presentació d'aquesta PR.

Ens agradaria fer referència, també, específicament, a la UNESCO, que assenyala també aquest tema en el seu Informe de seguiment de l'educació en el món, i diu que la necessitat urgent dels governs de revisar i modificar els llibres de textos de les escoles, ja que són responsables de difondre valors d'igualtat en cada societat.

En l'apartat que la UNESCO dedica al gènere i la seva presència en aquest manual, assenyala que els llibres de text poden difondre prejudicis de gènere, de discriminació a través d'estereotips i desequilibris en les representacions d'homes i dones amb relació a il·lustracions. Aquestes esbiaixades de gènere en els llibres de text, segons la UNESCO, poden donar forma a les identitats de gènere que impedeixen el progrés cap a la igualtat en l'educació i en l'apoderament de les dones per al desenvolupament econòmic i social.

Assenyalen, a més, que aquestes desigualtats de gènere en els llibres de text és un dels impediments cap a la igualtat, i, a més, està molt dissimulada. I, com a exemple, ens trobem que els drets de les persones lesbianes, *gay*, bisexuals, transgènere, intergènere, etcètera, representen només un 3 per cent de representativitat en els manuals.

Però també hi ha una reflexió al voltant de la UNESCO, si, quan fem referència a la persona, no diem per què és «hetero» o és «homo» o és una dona, diguem-ne..., per què s'ha de...? Si algunes persones consideren que això forma part de les seves intimitats, no sé per què hem de fer una lectura i destacar la visibilitat des d'aquesta perspectiva. Una altra és parlar del tema i sensibilitzar i normalitzar el tema al voltant de l'alumnat; l'altra cosa és l'historial de les persones, si cal o no destacar aquesta perspectiva.

I amb relació al nostre govern, si fem una ullada al pla de govern, trobarem que per a aquesta legislatura preveu la revisió de l'àmbit curricular, per un disseny nou que incorpora els diferents femenins necessaris. Pensem que és necessària i cabdal una revisió, una incorporació i visibilització de referents femenins de continguts del currículum escolar, difusió d'orientació sobre el tractament de la igualtat de gènere i la diversitat cultural en la matèria.

I hi ha diferents iniciatives amb relació al Departament d'Ensenyament, com el cas del projecte de convivència que ofereix als centres educatius protocols d'actuació i recursos per treballar en matèria d'igualtat.

I, també, com...

El president

Hauria d'anar acabant.

Saloua Laouaji Faridi

...-he d'acabar, ja està.

El primer punt el votem a favor, perquè se transacciona; el segon, també, i votem «no» al punt 3.

I m'agradaria, com s'ha fet referència a aquest tema, que algun dia sorgeixi en la nostra història també la referència a les nostres exiliades polítiques, la senyora Carme Forcadell, la senyora Dolors Bassa, la senyora Marta Rovira, la senyora Clara Ponsatí, i si m'he oblidat d'altres..., que no vull discriminar ningú.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per posicionar-se respecte a les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la senyora Titon Laïlla.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Ho deia la diputada Niubó, que aquesta proposta de resolució, doncs, és d'agrair, perquè certament ens ressitua, no?, a una necessitat de primer ordre, curricular, podríem dir; treu un tema que en aquesta comissió encara no s'havia tractat, i que, en certa manera, ens ha de permetre fer justícia a una part rellevant de persones que han fet de coixí moltes vegades, però també de punta de llança en molts àmbits de la història, però sempre des d'una invisibilitat manifesta. I, també, a la vegada, posa en relleu la importància de donar informacions necessàries, transcendents i importants respecte, per exemple, a la tendència sexual de moltes persones rellevants també en la nostra història, que ens han de permetre també entendre millor quin ha estat el seu paper clau.

En la seva exposició de motius, feien referència a algunes dones; podrien parlar de moltes d'actuals, per exemple, doncs, l'Anna Veiga, la Carme Rusalleda, fins i tot, la Joana Raspall. Però jo, que vinc del món científic..., aquí també hi han un gran buit, quan parles de ciència i dones, i m'agradaria parlar també de la Rosalind Franklin, que va ser una de les persones que va descobrir per exemple l'estructura de l'ADN, però que ningú en fa esment, però tothom recorda en Watson i Crick quan estudies, no?, precisament l'estructura de l'ADN, i pel qual van rebre el Premi Nobel; o la Mary Jackson, Dorothy Vaughan, que van tenir un paper rellevant, també, a la NASA, etcètera.

Per tant, és una proposta de resolució que nosaltres creiem important, i agraïm la transacció feta amb el PSC i que també ens accepta la diputada de Ciutadans, al punt 1; al punt 2, òbviament, hi donarem suport, i al punt 3 no hi podríem estar d'acord, entre altres coses perquè entenem que les competències sobre els currículums i els continguts curriculars són de cadascuna de les comunitats autònomes, i a banda que nosaltres incorporem àmbits en la nostra esmena, que també feia molt més genèrics, com eren els àmbits curriculars, en lloc de parlar d'assignatures, en aquesta línia de treballar precisament per projectes..., i parlàvem, en un sentit també més ampli d'«avenç social» en lloc d'«avenç històric i científic».

Però, en qualsevol cas, agraïm aquesta proposta de resolució i avancem el suport als dos primers punts.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per posicionar la resta de grups parlamentaris, en primer lloc té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. Només per dir que nosaltres votarem a favor. No m'estendré més, perquè la següent proposta de resolució parla de coeducació; un dels punts que té és el de la justícia de gènere en els continguts curriculars, i, per tant, ja m'estendré més després.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I per posicionar-se en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, nosaltres compartim en gran part l'exposició de motius d'aquesta proposta de resolució. També compartim els punts 1 i 2, però, per raons òbvies, votarem en contra del punt 3, i, per tant, demanaríem, si és possible, la votació separada dels punts de la proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per opinar, per posicionar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, si m'ho permet, la veritat és que vull expressar la meva sorpresa per la intervenció de la diputada El Gharbi. Quan es parla de visibilitzar el col·lectiu LGTBI, jo crec que tothom té molt clar que no es tracta de fer safareig, de cap de les maneres; es tracta de visibilitzar. I si volem entendre la trajectòria de Cernuda, si volem entendre la poesia de Cernuda, per què es redupliquen les paraules, s'ha d'entendre que era homosexual, i que està parlant de relacions homosexuals en un context en el que no era possible. Llavors, si us plau, una miqueta més de seriositat a l'hora de parlar del col·lectiu LGTBI.

Pel que fa al tema dels exiliats, miri, precisament és que jo he estat a un grup d'estudis de l'exili literari, i jo m'he entrevistat amb exiliats de veritat. I per respecte a aquestes persones que van patir tant i que ho van perdre tot, en unes condicions terribles, per defensar uns ideals, no accepto que es digui que aquestes persones que estan voluntàriament a altres països són exiliats, per respecte a les persones que de veritat van patir.

Pel que fa a les esmenes, com ja s'ha dit, agraeixo la presentació d'esmenes, i de la facilitat per la transacció per poder acceptar tant la del PSC com la de Junts per Catalunya. I em sap molt greu la seva incapacitat de posar-se d'acord amb la resta de comunitats autònomes per arribar a millores. Nosaltres som més de sumar que no pas de dividir. És evident que els que estan per la separació i per crear fronteres són més de dividir, no els agrada posar-se d'acord amb altres comunitats autònomes. Nosaltres creiem que sí, que sempre es pot aprendre d'altres comunitats autònomes i d'altres països, i em sap greu la seva poca capacitat de diàleg i de parlar amb els altres.

En tot cas, agraeixo el vot positiu dels dos primers punts.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Entenc, per les intervencions que s'han produït, que el punt 1, transaccionat, i el punt 2 es poden votar conjuntament, sí? (*Pausa.*) I després faríem la votació per separat del punt 3 de la proposta de resolució.

Doncs, passaríem a votar... (*Saloua Laouaji Faridi demana per parlar.*) Hi havia un debat, s'ha posicionat sobre les esmenes. Bé, entenc que no són al·lusions.

Doncs passaríem a votar el punt 1, transaccionat, i el punt 2, conjuntament.

Vots a favor?

Aquests dos punts han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

El punt tercer de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Aquest punt ha estat rebutjat per 9 vots a favor, dels grups parlamentaris de Ciutadans, PSC i Units per Avançar i Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i 11 vots en contra del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà i Subgrup Parlamentari de CUP - Crida Constituent.

Proposta de resolució sobre coeducació

250-00184/12

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, el punt vuitè de l'ordre del dia original, que és la Proposta de resolució sobre coeducació, presentat pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Tindria la paraula, per presentar la proposta, la diputada senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. Bé, la coeducació va començar fa més de quaranta anys a treballar-se; bé, va començar amb Ferrer i Guàrdia, i, d'una manera més organitzada, fa més de quaranta anys amb l'Assemblea de Dones per l'Ensenyament. Tot i així, continua sent una de les principals assignatures pendents de l'escola pública catalana. És cert que hi ha centres i hi ha direccions de centres i professorat que són proactius i que estan compromesos en tirar endavant projectes coeducatius engrescadors, però, malauradament, no estan implantats d'una manera generalitzada a la xarxa de centres públics de Catalunya.

I, actualment, ens trobem amb la paradoxa de que el feminisme és un element imprescindible a qualsevol discurs, però seguim vivint en una societat que és profundament masclista i patriarcal.

Tenim lleis d'igualtat, tenim una llei que, a més, és pionera i és molt avançada a tot Europa en contra de la LGTBIfòbia, tenim plans per a la igualtat de gènere en el nostre sistema educatiu, però al final veiem que no s'apliquen, i, per tant, el que hem de fer és posar-li compromís polític, voluntat i recursos.

Aquesta proposta de resolució que jo avui porto va ser una moció que ja es va presentar i es va aprovar al Ple l'anterior legislatura, però que, quan va acabar la legislatura, va decaure. I, per tant, considerava important tornar a presentar-la.

En global, parlem de la prevenció de les violències masclistes en totes les seues expressions; la visió de la diversitat com a virtut que ha de començar des de la infantesa, i ací l'escola té un paper clau; la visualització positiva de la diversitat sexual, afectiva i de gènere, i la diversitat funcional i la diversitat ètnica i cultural; la prevenció de la discriminació i de la violència masclista contra les nenes i les dones, així també com cap al col·lectiu LGTBI; la visualització de les aportacions de les dones a la civilització, tant històricament com en l'actualitat –i aniria molt enllaçat amb la proposta de resolució que acabem d'aprovar ara mateix–; l'ús d'un llenguatge inclusiu; la prevenció de les relacions abusives en parella; la resolució pacífica de conflictes en el marc de la cultura de la pau; la identificació i el rebuig de totes les formes de violència i discriminació.

D'això va aquesta proposta de resolució. Són aspectes que una educació pública en valors ha de recollir. Igual que va rebre el suport a l'anterior legislatura del conjunt dels grups parlamentaris, m'agradaria que aquesta vegada també torne a comptar amb el suport, i que en els propers pressupostos i en les properes mesures que s'impulsen des del Departament d'Educació no només quede en bones paraules –que jo crec que, en general, estem totes d'acord en què s'han d'erradicar aquestes violències masclistes i aquesta cultura patriarcal–, sinó que també se s'hi posen recursos per a començar a posar-li fil a l'agulla i que tire endavant.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Albiach. Aquesta proposta de resolució no ha tingut esmenes, no s'hi han presentat esmenes, i, per tant, per posicionar-se els grups parlamentaris, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. En primer lloc, volem agrair la proposta de resolució que presenta el Grup d'en Comú sobre un tema que em sembla molt interessant, i a més, com ja ha dit, es va debatre en l'anterior legislatura.

I també ha dit que no es poden quedar només en paraules, i en això estem d'acord, perquè aquí ja podem anar presentant propostes de resolució, les votem, surten i sortim tots molt contents perquè s'han aprovat, però la realitat és que tenim, per exemple, assegut al nostre hemicicle un senyor que es dedica a dir que és molt difícil trobar les dones perquè ocupin alts càrrecs i que les dones les has de triar per la mida del seu pit –bé, ell va dir una paraula pitjor que «mida del seu pit», però no em posaré a la seva alçada, evidentment.

Llavors, clar, no pot ser que aquí ara tots estem d'acord en que la dona ha de tenir un altre paper i tal, i fan unes exposicions molt maques, però la realitat és que aquest partit no ha fet absolutament re amb aquest senyor, que continua sortint a l'hemicicle a parlar, a l'anterior Ple, sense anar més lluny; «sí, sí, ja mirarem què fem, ja mirarem què fem», eh?, i dia que passa, any que empeny, i aquí està. I a mi em sembla un insult, la veritat, cada cop que me'l trobo pels passadissos i sé el que pensa.

Llavors, a mi m'agradaria que no es quedés només en paraules, com diu la senyora Albiach, i es fessin coses més resolutives per demostrar que, de veritat, estem compromesos amb la igualtat entre homes i dones i de veritat estem compromesos amb el respecte a les dones. Perquè si no, això, queden aquí uns discursos molt macos i tots estem molt contents, però la realitat és que no canvia absolutament res.

Nosaltres votarem a favor de la proposta, excepte dels dos primers punts –ja ho vam explicar a l'anterior legislatura, ho torno a repetir. Nosaltres creiem en la coeducació, creiem en el model mixt, i, en aquest sentit, considerem que no s'ha de sufragar amb diners públics l'educació diferenciada. Però la veritat és que la llei és la que és, i mentre no es canviï no es pot fer re, per molt que votem aquí. I, a més, s'han de donar unes garanties a unes famílies que han matriculat els seus fills en unes condicions. En aquest sentit, no votem a favor perquè hi ha una llei que no permet dur a terme el que es proposa en aquesta proposta de resolució, però tampoc podem votar en contra perquè no és el nostre model, i, hi insisteixo, per nosaltres aquest model és legítim però no ha d'estar sufragat amb diners públics.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. Per posicionar-se en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí, gràcies. Nosaltres també votarem a favor d'aquesta proposta de resolució; ens sembla que és fonamental, aquest impuls a la coeducació. Efectivament, la diputada de Catalunya en Comú Podem ho comentava: tenim lleis, tenim la Llei d'igualtat, tenim la Llei d'LGTTBI, tenim plans per a la igualtat de gènere en el sistema educatiu, però, en canvi, més enllà d'aquestes aprovacions, d'aquestes lleis, que ja són molt importants..., però no veiem els passos que convindria per efectivament accelerar o fer efectiva la seva implementació.

Entenem que falta molta formació, tant dels docents com del personal de suport educatiu, precisament per visualitzar tot això, aquesta diversitat sexual, afectiva, de gènere, per prevenir la discriminació en tots els àmbits, i també per prevenir la vio-

lència masclista, que malauradament, doncs, continua sent una xacra massa estesa a la nostra societat.

Entenem que cal també desplegar aquests continguts curriculars, i aquí es menciona, no?, d'educació afectiva, sexual; abordar també la prevenció de l'assetjament, d'altres formes de violència masclista, de fòbia contra el col·lectiu LGTBI; promoure relacions afectives sanes. És a dir, tot això em sembla que manca, i és molt important que es facin passos endavant en aquesta implementació.

I, prèviament, en l'ordre de la resolució hi ha dos punts que em semblen fonamentals. El primer és que es doni compliment al principi de coeducació mitjançant l'escolarització mixta; això és, entre cometes, una «batalla» antiga però que encara no hem aconseguit, i que, per tant, i d'alguna manera, es dedueixi d'això que no es donin concerts, o que no es renovin els concerts a aquells centres que segreguen l'alumnat per raons de sexe.

Aquí, dir, d'acord amb el que deia la diputada Sierra, que, efectivament, mentre teníem la LOMCE, o mentre tenim la LOMCE hi ha limitacions, però aquí també esperem que en poques setmanes tinguem bones notícies, en el sentit que s'eliminin aquells aspectes més lesius de la LOMCE, i aquest en seria un, i que, per tant, faciliti aquesta no renovació de concerts a aquest tipus d'escoles.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Niubó. Per posicionar-se en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Molt bé, gràcies, president. Bé, nosaltres votarem a favor de la proposta de resolució, que compartim plenament i ens sembla a més encertada i oportuna, excepte un punt, en què ens abstindrem, que és el punt *b*, no perquè nosaltres no estiguem d'acord en que ni es renovin ni es concedeixin aquests concerts un cop acabi el període dels concerts; simplement, nosaltres considerem que aquests concerts s'han d'eliminar dràsticament i ara, eh?, és un emplaçament que portem fent al Govern des de l'inici de la legislatura. Considerem que és un escàndol que es destinin diners públics a centres que segreguen per sexe, i que, ara com ara, l'Opus Dei s'estigui finançant gràcies als impostos de tots els catalans i totes les catalanes. Ens sembla que no és només un problema polític, sinó un problema de magnitud ètica, eh? Per tant, davant d'això, creiem que caldria una mesura dràstica, òbviament.

Per tant, si és possible, demanaríem una votació separada per poder-nos abstenir en aquest punt. I amb molt de gust votarem que sí a la resta d'apartats de la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Gràcies, president. Bé, des de Junts per Catalunya compartim plenament l'esperit de la proposta de resolució i la votarem afirmativament, partint de la base que compartim aquest objectiu; a més, un objectiu que ja té un recorregut històric important aquí al país de disminuir tant com sigui possible aquests efectes i conseqüències d'una educació sexista sobre els nostres alumnes.

Una educació que parteixi d'aquest principi d'equivalència, superant el principi d'igualtat, i que doni a nens i nenes una visió del món que compti justament amb les dones, amb les ciutadanes, més enllà d'estereotips, tenint en compte la importància dels valors, de les actituds, i que, en aquest cas, els currículums han de tenir un enfocament integral de gènere, i que, per tant, doncs, tal com ja s'ha fet esment a l'anterior propos-

ta de resolució, cal incorporar referents femenins que equilibrin aquesta visió tradicionalment androcèntrica. Cal trencar barreres, cal revertir també la masculinització de molts sectors, i això s'ha de fer, s'ha de començar fent des de l'àmbit de l'escola.

I, en aquest sentit, compartim també el fet de que no té cap sentit continuar situant dins del sistema sostingut amb fons públics el model d'escola diferenciada. I, en aquest sentit, compartim el fet de no concedir nous concerts, com també el fet de no renovar-los, malgrat que aquí nosaltres som més partidaris no tant d'expulsar, sinó de facilitar transicions per tal també de garantir al màxim la llibertat d'elecció de centres.

Finalment, dir que hi ha un pla d'igualtat de gènere; un pla que està en fase d'implementació, que encara té un recorregut important, i, en aquest sentit, som conscients que cal esmerçar esforços i recursos, justament per aconseguir, eh?, que aquesta acció educativa estigui basada en aquests principis de coeducació que tots volem i que a la vegada incorpori tota aquesta perspectiva de gènere i d'igualtat efectiva dintre de les polítiques educatives.

En definitiva, entenem que l'escola ha d'assumir aquest paper de locomotora, però entenent que al davant hi ha persones i professionals que també necessiten formació, necessiten acompanyament, i això també significa que segurament cal adaptar els «tempos» per tal d'implementar gradualment totes les propostes que recullen la proposta de resolució i el mateix Pla d'igualtat de gènere.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la diputada Títol Laïlla.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Diu, en la seva exposició de motius, la primera frase diu que «la prevenció de les violències masclistes en totes les seves expressions i la visió de la diversitat com a virtut han de començar des de la infantesa, i aquí l'escola té un paper clau».

Jo crec que aquest és el resum d'aquesta proposta de resolució, i celebren veure-la en aquesta comissió, quan també, doncs, rememorem que fa deu anys de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, i que ho farem al llarg d'aquest mes aquí al Parlament, en el marc d'aquestes jornades que fem també per la igualtat, no?

Aquesta proposta de resolució parla de drets, parla d'ajudes als centres per adaptar espais, per adaptar joguines, per adaptar també el llenguatge, ja sigui escrit, oral o gràfic; parla de participació i transversalitat des de la perspectiva de gènere i donant visibilitat a les dones, i també parla de formació específica, d'acompanyament, no només als docents, sinó també al personal de suport que ha d'encarar, doncs, tot aquest canvi que encara a dia d'avui cal fer en profunditat en el món de l'ensenyament.

És una proposta de resolució exhaustiva. Com explicava la diputada propietària d'aquesta proposta, ve d'una moció aprovada l'anterior legislatura, i, com és obvi, doncs, no podem votar-hi en contra, i, per tant, donarem suport a tota la moció.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Les intervencions... Entenc que hi ha només una sol·licitud d'un únic punt de votar per separat, no, senyora Sierra?

Sonia Sierra Infante

Jo entenc que *a*, *b*, i després tota la resta de la moció junta.

El president

A per separat, *b* per separat...

Sonia Sierra Infante

Sí, no?

El president

...i després la resta, d'acord? (*Pausa.*) Doncs vinga.

Passaríem, doncs, a votar el punt *a*. Un segon, si us plau. (*Pausa.*) Perfecte.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat aprovat per 14 vots a favor, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Republicà, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, i 6 abstencions, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Passaríem a votar el punt *b* de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt *b* ha estat aprovat per 13 vots a favor, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i 7 abstencions, del Grup Parlamentari de Ciutadans i Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Passaríem a votar la resta de punts de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Aquesta resta de punts han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució sobre centres educatius de noves oportunitats

250-00185/12

Passem a debatre i a votar el darrer punt de l'ordre del dia, el punt número 9 de l'ordre del dia original, que és la Proposta de resolució sobre centres educatius de noves oportunitats, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i té la paraula per presentar la proposta la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. La taxa de fracàs escolar i abandonament escolar prematur a Catalunya se situa en el 18 per cent. En aquest context, les administracions han de posar totes les eines necessàries per tal de garantir que aquests joves se reincorporen a la seua formació o adquireixen les competències suficients per accedir al mercat laboral. Uns objectius pels quals les escoles de noves oportunitats han demostrat que són una eina valuosa i eficient. Però malgrat aquesta tasca inclusiva i compromesa que realitzen, com l'acompanyament de l'alumnat, la individualització de la seua atenció, la personalització en el tracte, en uns recorreguts formatius flexibles, amb l'alternança de formació i treball, les administracions públiques no els estan oferint un marc estable normatiu i de finançament a més del reconeixement que mereixen.

Sé que a l'anterior Comissió d'Ensenyament es van presentar dos propostes de resolució en aquest sentit, i a més es van aprovar, però jo no volia retirar aquesta proposta de resolució, perquè per nosaltres, i després també d'haver parlat amb les escoles de noves oportunitats, conté dos punts que consideràvem que eren importants.

El primer és el reconeixement de les escoles de noves oportunitats com a centres educatius. I ho dic perquè a finals del mes de juliol de 2017, el Departament d'Ensenyament va informar que la convocatòria de finançament dels PFI es limitaria exclusivament als centres educatius autoritzats, i això els deixava en una situació complicada pel que fa al seu manteniment i la seua continuïtat. I, a més, aquesta manca de reconeixement dels centres educatius de noves oportunitats, sense quedar desplegats en el Decret d'escola inclusiva i sense un finançament estable, deixa l'alumnat que més suport necessita en una situació d'absoluta vulnerabilitat. És per això que hem

acceptat una transacció amb Junts per Catalunya i amb el Grup Republicà, perquè aquestes escoles de noves oportunitats tinguen aquest reconeixement com a centre educatiu, que a més també venia recollit al Decret d'escola inclusiva.

I el segon punt que també consideràvem important era la creació de la comissió de seguiment per garantir el compliment d'aquesta proposta de resolució, bàsicament, bé, per comprovar allò que moltes vegades diem, que moltes vegades aprovem coses en aquesta comissió que després no acaben veient la llum. Creiem que en un tema com les escoles de noves oportunitats no podem perdre pel camí propostes de resolució que milloren la qualitat i que milloren, no?, i treballen en contra del fracàs i de l'abandonament escolar prematur, i, per tant, és important comprovar que aquesta proposta de resolució i també les que se van aprovar a la darrera comissió continuen en marxa. I..., tot això.

Per tant, hem acceptat les dues transaccions, bé, les esmenes que ens proposaven el Grup Republicà i el Grup de Junts per Catalunya. Agrair la seua actitud, i espere que li donen suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes presentades, justament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Josep Maria Forné.

Josep Maria Forné i Febrer

Gràcies, president. La diputada Albiach ha explicat molt bé la importància d'aquestes escoles i la importància que ja es va posar de manifest en l'anterior Comissió d'Ensenyament, aprovant les dues esmenes, però en aquesta hi afegim aquests dos accents que hem transaccionat en les dues esmenes que havíem proposat i amb el text original, posant l'accent, dic, en això, en el reconeixement com a centre educatiu.

Cal dir que el reconeixement com a centre educatiu no és només voluntat política del departament, sinó que, a més a més, hi ha un compliment d'unes condicions tècniques que s'han de complir i que, a més a més, hi ha d'haver altres administracions..., i ja m'ha agradat molt que la diputada Albiach fes en plural, això, «les administracions», no l'Administració només la que està implicada en aquest reconeixement de centre educatiu. I aquesta és la voluntat i aquesta està expressada aquí.

I, després, aquesta voluntat també de garantir que el que s'acorda, doncs, tingui un cert compliment amb un seguiment.

Per tant, tots els grups tenen aquest text transaccionat. I votarem a favor d'aquesta transacció, agraint la disponibilitat, també, del grup proponent d'aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies. Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari Republicà, el diputat Jordi Albert té la paraula.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Primer, agrair al grup proponent que hagi mantingut aquest tarannà dialogant, i, per tant, que hàgim aconseguit transaccionar una proposta a partir de les esmenes que ja havíem presentat i a partir del text que teníem damunt de la taula.

És cert que aquí hi ha un element on hem de posar dues vies damunt de la taula. La primera és que fins ara s'ha intentat trobar sempre la manera de que la Fundació El Llindar i també la Fundació La Carena puguin tenir aquest finançament per continuar la seva activitat, que, com molt bé s'ha descrit, és una activitat que és de gran vàlua i que, a més, està permetent donar oportunitats a joves que, malauradament, aquestes oportunitats no les tindrien en altres espais, i que a més estan molt ben arrelades en el seu municipi, principalment Cornellà, però també, en el cas d'El

Llindar, a l'Hospitalet de Llobregat, i que tenen una vertebració social important. I, per tant, això és molt rellevant i cal posar-ho..., i cal donar-li la importància que té.

En aquest sentit, també és cert que, en el cas d'El Llindar, no tenen el reconeixement com a centre autoritzat –el mateix li passa a La Carena–, però aquesta manca de reconeixement de centre autoritzat no l'està menystenint de tenir una part de finançament en aquest... Per exemple, el Departament de Treball ja va licitar el Programa de noves oportunitats, el 2018 i 2020, on es va presentar la Fundació El Llindar i en va resultar adjudicatària aquest mes de juliol. Entenem també la preocupació perquè hi hagi un marc estable i que no hàgim d'estar permanentment buscant quina és la manera per la qual es pot finançar.

És en aquest sentit que un dels problemes principals que hi havia per no tenir aquesta autorització o aquest certificat com a centre educatiu és precisament els espais i l'habitabilitat d'aquests espais. Estan ubicats en un local que és propietat de l'ajuntament; es va presentar un projecte que el Departament d'Ensenyament va autoritzar, però les obres no es van arribar a executar perquè els costos eren molt elevats. Però el que..., aquesta problemàtica és la que tenim damunt de la taula, i, per tant, hi hem de trobar una solució. I, per tant, la col·laboració de totes les administracions implicades, des de l'ajuntament fins a la Generalitat en els diferents departaments, doncs, és important.

Simplement, destacar que les dues esmenes transaccionades..., és que la primera, entre el punt 1 i 2 de la proposta dels Comuns –«sostenir l'oferta formativa per als joves amb risc d'exclusió social, i treballar perquè la Fundació El Llindar i la Fundació per a Joves La Carena de Cornellà de Llobregat obtinguin finançament públic a càrrec dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya, a més del reconeixement com a centre educatiu»–, i l'esmena transaccional segona, que és entre el punt tercer de la proposta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i l'esmena 2 del Grup Parlamentari Junts per Catalunya i Grup Parlamentari Republicà... –«garantir el treball conjunt i coordinat entre els departaments d'Ensenyament i Treball per donar compliment al contingut d'aquesta proposta de resolució a través d'una comissió interdepartamental».

I gràcies pel temps concedit.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Abans de seguir les paraules, sí que la lletrada em feia constar justament que hauríem de llegir les esmenes transaccionals, per Llei de transparència, perquè la gent que ens està seguint o que ens segueixi no les té al davant, i és la manera que així sapiguem què votem finalment. A partir d'ara, si ens en recordem tots plegats, llegir les transaccions.

Moltes gràcies, senyor Albert.

Per posicionar-se la resta de grups parlamentaris, començaria el Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Bé, com a l'anterior comissió es van veure dues propostes de resolució sobre aquest mateix tema, i nosaltres a l'anterior legislatura també vam presentar una proposta de resolució, només dir que donarem el nostre vot a favor.

Reconèixer, una vegada més, la feina imprescindible i increïble que fan aquestes escoles de segona oportunitat, i esperar que de veritat serveixi per alguna cosa i puguin treballar en condicions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per posicionar-se en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, president. Nosaltres trobem molt avinent tornar a parlar d'aquests centres de noves oportunitats, o de segones oportunitats, tenint en compte, doncs, la taxa no només de fracàs escolar sinó d'abandonament escolar. Com deia abans, és veritat que estem de mitjana en el 18 per cent, però que a les franges de renda més baixa continuem estancats al 40 per cent, i això em sembla molt greu. D'aquí la importància de centres com la Fundació El Llindar o La Carena, que fan amb molts joves despenjats del sistema més formal o reglat.

Dir que ens preocupa, d'aquestes transaccions..., que votarem a favor, perquè trobem que, en fi, que és un acord amb els grups que donen suport al Govern, i és positiu, però trobem a faltar que se solucioni l'estabilitat, el marc estable del finançament. És veritat que es diu que se sostindrà l'oferta i que s'ha de tenir un finançament públic, a càrrec del Govern, però continua mancant aquest marc estable, perquè vull recordar que aquestes fundacions, doncs, acaben depenent de subvencions anuals, s'hi han de presentar; o bé de programes, com per exemple el de garantia juvenil, que duren dos anys. Per tant, em sembla un tema important a continuar treballant, és a dir, al marge del reconeixement, que treballem en un marc de finançament públic estable, cosa que no tenim.

I també, en la segona transaccional, trobem a faltar una mica un calendari, perquè és veritat que, no?, ve a dir que es garantirà un treball conjunt i coordinat, però no fixa massa cap calendari, o un objectiu, diguem-ne, perquè puguem plantejar a curt o mitjà termini que això estarà solucionat.

Però, en qualsevol cas, dir que hi votarem a favor. I pel que fa a la..., bé, a un tema de l'espai, que ha mencionat el diputat del Grup Republicà, dir que, efectivament, si se soluciona el tema del reconeixement, com saben, hi ha una nau que el mateix ajuntament ja –que és patrimoni històric– ha cedit a disposició d'aquesta fundació.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per posicionar-se en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Tot i tenir en compte que el nostre model seria que aquests centres siguin de titularitat pública, aquests i els que es promoguin en aquest àmbit, que és la manera de garantir la seva estabilitat financera –no n'hi ha una altra–, malgrat això, votarem a favor de la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera. Vol intervenir, la proponent? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Doncs passariem a la votació d'aquestes dues propostes de transacció. Totes juntes o volen fer les votacions per separat? *(Pausa.)* Tot junt, entenc. Molt bé.

Doncs, per tant, vots a favor?

Doncs aquesta proposta de resolució, amb les esmenes transaccionades, ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Amb això hem acabat l'ordre del dia.

Per tant, moltíssimes gràcies a totes i a tots per ser aquí, la seva assistència i el seu debat.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i deu minuts.